

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 64

25 października 2021

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2021/C 431/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
	Sąd	
2021/C 431/02	Utworzenie izb i przydział sędziów do izb	2

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2021/C 431/03	Sprawa C-299/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 3 marca 2021 r. w sprawie T-599/19, EM / Parlament, wniesione w dniu 7 maja 2021 r. przez EM	6
2021/C 431/04	Sprawa C-338/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 31 maja 2021 r. – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / S.S., N.Z. i S.S.	7
2021/C 431/05	Sprawa C-416/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Oberstes Landesgericht (Niemcy) w dniu 7 lipca 2021 r. – A.-F. / J. Sch. Omnibusunternehmen, K. Reisen GmbH	7
2021/C 431/06	Sprawa C-447/21 P: Odwołanie od postanowienia Sądu wydanego w dniu 17 maja 2021 r. w sprawie T-672/20, Kerstens / Komisja, wniesione w dniu 20 lipca 2021 r. przez Petrusa Kerstensa	8
2021/C 431/07	Sprawa C-487/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Austria) w dniu 9 sierpnia 2021 r. – F.F.	8
2021/C 431/08	Sprawa C-494/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 11 sierpnia 2021 r. – Eircom Limited / Commission for Communications Regulation	9

2021/C 431/09	Sprawa C-506/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Erfurt (Niemcy) w dniu 18 sierpnia 2021 r. – UM / Daimler AG	10
2021/C 431/10	Sprawa C-507/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 czerwca 2021 r. w sprawie T-781/16, Puma i in./Komisja, wniesione w dniu 18 sierpnia 2021 r. przez Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG	11
2021/C 431/11	Sprawa C-528/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 26 sierpnia 2021 r. – M.D./Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága	12
2021/C 431/12	Sprawa C-540/21: Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2021 r. – Komisja Europejska / Republika Słowacka	13
2021/C 431/13	Sprawa C-57/19 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. – Komisja Europejska / Tempus Energy Ltd, Tempus Energy Technology Ltd, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej [Odwołanie – Pomoc państwa – System pomocy – Artykuł 108 ust. 2 i 3 TFUE – Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 – Artykuł 4 ust. 3 i 4 – Pojęcie „wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem” – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020 – Kodeks najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa – Kontakty „przedzgłoszeniowe” – Prawa proceduralne zainteresowanych stron – Rynek mocy wytwórczej energii elektrycznej w Zjednoczonym Królestwie]	14
2021/C 431/14	Sprawa C-570/19: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) – Irlandia) – Irish Ferries Ltd / National Transport Authority [Odesłanie prejudycjalne – Transport morski – Prawa pasażerów podróżujących drogą morską i wodną śródlądową – Rozporządzenie (UE) nr 1177/2010 – Artykuły 18, 19, art. 20 ust. 4 oraz art. 24 i 25 – Odwołanie usług przewozu pasażerskiego – Opóźnienie w dostawie statku przewoźnikowi – Poinformowanie o odwołaniu z wyprzedzeniem przed pierwotnie planowaną datą wypłynięcia – Konsekwencje – Prawo do podróży zmienioną trasą – Sposoby realizacji – Pokrycie dodatkowych kosztów – Prawo do odszkodowania – Obliczanie – Pojęcie „ceny biletu” – Organ krajowy odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów rozporządzenia nr 1177/2010 – Kompetencja – Pojęcie skargi – Ocena ważności – Artykuły 16, 17, 20 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Zasady proporcjonalności, pewności prawa i równego traktowania]	15
2021/C 431/15	Sprawa C-579/19: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – The Queen, na wniosek Association of Independent Meat Suppliers, Cleveland Meat Company Ltd / The Food Standards Agency [Odesłanie prejudycjalne – Ochrona zdrowia – Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 – Artykuł 5 pkt 2 – Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 – Artykuł 54 ust. 3 – Przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego – Badanie poubojowe tusz i towarzyszących im podrobów – Urzędowy lekarz weterynarii – Znaki jakości zdrowotnej – Odmowa – Mięso określone jako niezdatne do spożycia przez ludzi – Prawo do wniesienia skargi na decyzję urzędowego lekarza weterynarii – Skuteczna ochrona sądowa – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]	16
2021/C 431/16	Sprawa C-647/19 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. – Ja zum Nürburgring eV / Komisja Europejska [Odwołanie – Pomoc państwa – Pomoc na rzecz kompleksu Nürburgring (Niemcy) – Decyzja uznająca pomoc za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Sprzedaż aktywów beneficjentów pomocy państwa uznanej za niezgodną – Otwarte, przejrzyste, niedyskryminacyjne i bezwarunkowe postępowanie przetargowe – Decyzja stwierdzająca, że zwrot niezgodnej pomocy nie dotyczy nowego właściciela kompleksu Nürburgring i że ten przy nabyciu tego kompleksu nie skorzystał z nowej pomocy – Dopuszczalność – Status zainteresowanej strony – Osoba, której rozstrzygnięcie dotyczy indywidualnie – Naruszenie praw proceduralnych zainteresowanych stron – Trudności wymagające wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Uzasadnienie – Przeinaczenie dowodów]	17

2021/C 431/17	Sprawa C-665/19 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. – NeXovation, Inc. / Komisja Europejska [Odwwołanie – Pomoc państwa – Pomoc na rzecz kompleksu Nürburgring (Niemcy) – Decyzja uznająca pomoc za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Sprzedaż aktywów beneficjentów pomocy uznanej za niezgodną – Otwarte, przejrzyste, niedyskryminacyjne i bezwarunkowe postępowanie przetargowe – Decyzja stwierdzająca, że zwrot niezgodnej pomocy nie dotyczy nowego właściciela kompleksu Nürburgring i że ten przy nabyciu tego kompleksu nie skorzystał z tej pomocy – Dopuszczalność – Status zainteresowanej strony – Osoba, której rozstrzygnięcie dotyczy indywidualnie – Naruszenie praw proceduralnych zainteresowanych stron – Trudności wymagające wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Uzasadnienie]	18
2021/C 431/18	Sprawa C-718/18: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. – Komisja Europejska / Republika Federalna Niemiec [Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej i gazu ziemnego – Dyrektywa 2009/72/WE – Artykuł 2 pkt 21 – Artykuł 19 ust. 3, 5 i 8 – Artykuł 37 ust. 1 lit. a) oraz ust. 6 lit. a) i b) – Dyrektywa 2009/73/WE – Artykuł 2 pkt 20 – Artykuł 19 ust. 3, 5 i 8 – Artykuł 41 ust. 1 lit. a) oraz ust. 6 lit. a) i b) – Pojęcie „przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo” – Skuteczny rozdział pomiędzy sieciami a działalnością w zakresie wytwarzania i dostaw energii elektrycznej i gazu ziemnego – Niezależny operator systemu przesyłowego – Niezależność pracowników i kierownictwa owego operatora – Okresy przejściowe – Udziały posiadane w kapitale przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo – Krajowe organy regulacyjne – Niezależność – Wyłączne kompetencje – Artykuł 45 TFUE – Swobodny przepływ pracowników – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 15 – Prawo do podejmowania pracy oraz wykonywania zawodu – Artykuł 17 – Prawo własności – Artykuł 52 ust. 1 – Ograniczenia – Zasada demokracji]	19
2021/C 431/19	Sprawy połączone C-721/19 i C-722/19: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Sisal SpA (C-721/19), Stanleybet Malta Ltd (C-722/19) / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell’Economia e delle Finanze [Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 49 i 56 TFUE – Swoboda świadczenia usług – Ograniczenia – Dyrektywa 2014/23/UE – Postępowania w sprawie udzielania koncesji – Artykuł 43 – Istotne zmiany – Loterie z wykorzystaniem kart do zdrapywania – Uregulowanie krajowe przewidujące odnowienie koncesji bez przeprowadzania nowego postępowania przetargowego – Dyrektywa 89/665/EWG – Artykuł 1 ust. 3 – Interes prawny]	20
2021/C 431/20	Sprawa C-741/19: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d’appel de Paris – Francja) – Republika Mołdawii / Spółka Komstroy, następca prawny spółki Energoalians [Odesłanie prejudycjalne – Traktat karty energetycznej – Artykuł 26 – Brak możliwości zastosowania między państwami członkowskimi – Wyrok sądu polubownego – Kontrola sądowa – Jurysdykcja sądu państwa członkowskiego – Spór pomiędzy podmiotem gospodarczym z państwa trzeciego a państwem trzecim – Właściwość Trybunału – Artykuł 1 pkt 6 Traktatu karty energetycznej – Pojęcie „inwestycji”]	21
2021/C 431/21	Sprawa C-790/19: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov – Rumunia) – Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov / LG, MH [Odesłanie prejudycjalne – Zapobieganie wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu – Dyrektywa (UE) 2015/849 – Dyrektywa 2005/60/WE – Przepięstwo prania pieniędzy – Pranie pieniędzy przez sprawcę przestępstwa źródłowego („pranie pieniędzy przez ten sam podmiot, który je uzyskał”)]	21
2021/C 431/22	Sprawa C-836/19: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Gera – Niemcy) – Toropet Ltd. / Landkreis Greiz [Odesłanie prejudycjalne – Zdrowie publiczne – Przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi – Rozporządzenie (WE) nr 1069/2009 – Artykuł 9 lit. d) i art. 10 lit. a) i f) – Klasyfikacja towarów – Rozkład, zepsucie i obecność ciał obcych w materiale – Wpływ na klasyfikację pierwotną]	22
2021/C 431/23	Sprawa C-854/19: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln – Niemcy) – Vodafone GmbH / Bundesrepublik Deutschland, reprezentowana przez Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen [Odesłanie prejudycjalne – Łączność elektroniczna – Rozporządzenie (UE) 2015/2120 – Artykuł 3 – Dostęp do otwartego Internetu – Artykuł 3 ust. 1 – Prawa użytkowników końcowych – Artykuł 3 ust. 2 – Zakaz stosowania postanowień umownych i praktyk handlowych ograniczających korzystanie przez użytkowników końcowych z ich praw – Artykuł 3 ust. 3 – Obowiązek równego i niedyskryminacyjnego traktowania transmisji danych – Możliwość zastosowania odpowiednich środków zarządzania transmisją danych – Dodatkowa opcja taryfowa zwana „stawką zerową” – Wykluczenie „stawki zerowej” w przypadku roamingu]	23

2021/C 431/24	Sprawa C-928/19 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 września 2021 r. – European Federation of Public Service Unions (EPSU) / Komisja Europejska, Jan Willem Goudriaan [Odwołanie – Prawo instytucjonalne – Polityka społeczna – Artykuły 154 i 155 TFUE – Dialog społeczny między partnerami społecznymi na poziomie Unii Europejskiej – Informowanie i przeprowadzanie konsultacji z urzędnikami i pracownikami administracji rządowej centralnej państw członkowskich – Umowa zawarta pomiędzy partnerami społecznymi – Wspólne żądanie stron-sygnatariuszy tej umowy w zakresie wykonania jej na poziomie Unii – Odmowa przedłożenia przez Komisję Europejską Radzie Unii Europejskiej wniosku dotyczącego decyzji – Stopień kontroli sądowej – Obowiązek uzasadnienia decyzji odmownej]	23
2021/C 431/25	Sprawa C-930/19: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers – Belgia) – X / État belge [Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuł 13 ust. 2 – Prawo pobytu członków rodziny obywatela Unii – Małżeństwo zawarte pomiędzy obywatelem Unii Europejskiej i obywatelem państwa trzeciego – Zachowanie, w przypadku rozwodu, prawa pobytu przez obywatela państwa trzeciego będącego ofiarą aktów przemocy domowej ze strony współmałżonka – Obowiązek wykazania istnienia wystarczających środków – Brak takiego obowiązku w dyrektywie 2003/86/WE – Ważność – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 20 i 21 – Równość traktowania – Różnica w traktowaniu w zależności od tego, czy członek rodziny rozdzielonej jest obywatelem Unii czy obywatelem państwa trzeciego – Brak porównywalności sytuacji]	24
2021/C 431/26	Sprawa C-932/19: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Győri Ítéltábla – Węgry) – JZ / OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt. [Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Nieuczciwe warunki umowne – Dyrektywa 93/13/EWG – Artykuł 1 ust. 2 – Artykuł 6 ust. 1 – Kredyt denominowany w walucie obcej – Różnica między kursem wymiany mającym zastosowanie przy uruchomieniu środków z kredytu a kursem mającym zastosowanie przy ich spłacie – Uregulowanie państwa członkowskiego przewidujące zastąpienie nieuczciwego warunku przepisem prawa krajowego – Możliwość unieważnienia przez sąd krajowy całej umowy zawierającej nieuczciwy warunek umowny – Ewentualne uwzględnienie ochrony przewidzianej przez te przepisy i woli konsumenta dotyczącej stosowania tych przepisów]	25
2021/C 431/27	Sprawa C-549/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 30 czerwca 2021 r. w sprawie T-635/19, Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro i in. / Komisja, wniesione w dniu 3 września 2021 r. przez Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro i in.	25
Sąd		
2021/C 431/28	Sprawa T-355/18: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – Hiszpania / Komisja [System językowy – Ogłoszenia o konkursach otwartych celem naboru administratorów w dziedzinie zdrowia publicznego i bezpieczeństwa żywności – Ograniczenie wyboru języka 2 do czterech języków – Rozporządzenie nr 1 – Artykuł 1d ust. 1, art. 27 i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego – Dyskryminacja ze względu na język – Interes służby – Proporcjonalność]	27
2021/C 431/29	Sprawa T-52/19: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – AH / Eurofound [Służba publiczna – Personel kontraktowy – Ujawnienie danych osobowych – Wniosek o udzielenie wsparcia – Oddalenie wniosku – Brak właściwości podmiotu wydającego akt niekorzystny – Akt sporządzony i podpisany przez zewnętrzną kancelarię prawną – Odpowiedzialność – Krzywda]	27
2021/C 431/30	Sprawa T-554/19: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – Hiszpania / Komisja [System językowy – Ogłoszenie o konkursie otwartym w celu zatrudnienia administratorów w dziedzinach prawa konkurencji, prawa finansowego, przepisów dotyczących unii gospodarczej i walutowej, przepisów finansowych mających zastosowanie do budżetu UE oraz ochrony monet euro przed fałszowaniem – Ograniczenie wyboru języka 2 do czterech języków – Rozporządzenie nr 1 – Artykuł 1d ust. 1, art. 27 i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego – Dyskryminacja ze względu na język – Interes służby – Proporcjonalność]	28
2021/C 431/31	Sprawa T-630/19: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – AH / Eurofund [Służba Publiczna – Personel kontraktowy – Mobbing – Wniosek o udzielenie wsparcia – Skarga o stwierdzenie nieważności – Zawisłość sporu – Interes prawny – Dopuszczalność – Zasada zgodności skargi z zażaleniem – Obowiązek uzasadnienia – Brak właściwości organu wydającego akt – Błąd w ocenie – Odpowiedzialność – Krzywda]	29

2021/C 431/32	Sprawa T-84/20: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – Qx World / EUIPO – Mandelay (EDUCTOR) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy EDUCTOR – Wcześniejszy niezarejestrowany znak towarowy EDUCTOR – Artykuł 53 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 60 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Artykuł 8 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 8 ust. 3 rozporządzenia 2017/1001) – Artykuł 71 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 72 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 16 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625 – Artykuł 6a konwencji paryskiej]	29
2021/C 431/33	Sprawa T-154/20: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – IY / Parlament [Służba publiczna – Personel tymczasowy – Grupa polityczna – Zwolnienie – Oczywisty błąd w ocenie – Nadużycie władzy – Prawo do bycia wysłuchanym – Równość traktowania – Obowiązek dbałości – Zasada dobrej administracji – Odpowiedzialność]	30
2021/C 431/34	Sprawa T-155/20: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – IZ / Parlament [Służba publiczna – Personel tymczasowy – Grupa polityczna – Zwolnienie – Oczywisty błąd w ocenie – Nadużycie władzy – Prawo do bycia wysłuchanym – Równość traktowania – Obowiązek dbałości – Zasada dobrej administracji – Odpowiedzialność]	30
2021/C 431/35	Sprawa T-156/20: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – JA / Parlament [Służba publiczna – Personel tymczasowy – Grupa polityczna – Zwolnienie – Oczywisty błąd w ocenie – Nadużycie władzy – Prawo do bycia wysłuchanym – Równość traktowania – Obowiązek dbałości – Zasada dobrej administracji – Odpowiedzialność]	31
2021/C 431/36	Sprawa T-458/20: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – SBG / EUIPO – VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy GEOGRAPHICAL NORWAY – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Artykuł 51 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Zła wiara – Obowiązek uzasadnienia]	32
2021/C 431/37	Sprawa T-459/20: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – SBG / EUIPO – VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY EXPEDITION) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy GEOGRAPHICAL NORWAY EXPEDITION – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Zła wiara – Obowiązek uzasadnienia]	32
2021/C 431/38	Sprawa T-460/20: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – SBG / EUIPO – VF International (Geographical Norway) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy Geographical Norway – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Zła wiara – Obowiązek uzasadnienia]	33
2021/C 431/39	Sprawa T-461/20: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – SBG / EUIPO – VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy GEOGRAPHICAL NORWAY – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Zła wiara – Obowiązek uzasadnienia]	34
2021/C 431/40	Sprawa T-489/20: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – Eos Products / EUIPO (Kształt sferycznego pojemnika) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie trójwymiarowego unijnego znaku towarowego – Kształt sferycznego pojemnika – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	34
2021/C 431/41	Sprawa T-493/20: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – Sfera Joven / EUIPO – Koc (SFORA WEAR) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SFORA WEAR – Wcześniejsze graficzne unijne znaki towarowe Sfera KIDS i Sfera – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2017/1001]]	35

2021/C 431/42	Sprawa T-555/20: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – QB/ EBC [Służba publiczna – Personel EBC – Sprawozdanie z oceny – Postępowanie w sprawie oceny w 2015 r. – Wykonanie wyroku Sądu – Artykuł 266 TFUE – Obowiązek bezstronności – Przewodnik oceny członków personelu EBC – Oczywisty błąd w ocenie – Odpowiedzialność]	35
2021/C 431/43	Sprawa T-584/20: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. Cara Therapeutics / EUIPO – Gebro Holding (KORSUVA) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego KORSUVA – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy AROSUVA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	36
2021/C 431/44	Sprawa T-10/21: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – Griesbeck/ Parlament [Prawo instytucjonalne – Przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu – Dodatek na zatrudnienie asystentów parlamentarnych – Windykacja nienależnie wypłaconych kwot – Ciężar dowodu – Prawo do obrony – Błąd w ocenie – Proporcjonalność]	37
2021/C 431/45	Sprawa T-18/21: Postanowienie Sądu z dnia 1 września 2021 r. – Be Smart/ Komisja [Pomoc państwa – Skarga do Komisji – Skarga na bezczynność – Zajęcie stanowiska przez Komisję po wniesieniu skargi i kończące stan bezczynności – Umorzenie postępowania]	37
2021/C 431/46	Sprawa T-78/21: Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2021 r. – PV / Komisja	38
2021/C 431/47	Sprawa T-410/21: Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2021 r. – Ferriera Valsabbia i Valsabbia Investimenti / Komisja	39
2021/C 431/48	Sprawa T-413/21: Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2021 r. – Feralpi / Komisja	40
2021/C 431/49	Sprawa T-425/21: Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2021 – eSlovensko Bratislava / Komisja	41
2021/C 431/50	Sprawa T-436/21: Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2021 r. – Veen / Europol	42
2021/C 431/51	Sprawa T-509/21: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2021 r. – IMG/Komisja	43
2021/C 431/52	Sprawa T-514/21: Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2021 r. – Associazione „Terra Mia Amici No Tap” / EIB	43
2021/C 431/53	Sprawa T-518/21: Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2021 r. – European Paper Packaging Alliance / Komisja	45
2021/C 431/54	Sprawa T-525/21: Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2021 r. – E. Breuninger / Komisja	46
2021/C 431/55	Sprawa T-534/21: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2021 r. – VP/ Cedefop	47
2021/C 431/56	Sprawa T-535/21: Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2021 r. – Tinnus Enterprises / EUIPO – Mystic Products (Urządzenia do przesyłu cieczy)	48
2021/C 431/57	Sprawa T-538/21: Skarga wniesiona w dniu 2 września 2021 r. – PBL i WA / Komisja	49
2021/C 431/58	Sprawa T-540/21: Skarga wniesiona w dniu 2 września 2021 r. – Vivostore / EUIPO – Linda (VIVO LIFE)	50
2021/C 431/59	Sprawa T-545/21: Skarga wniesiona w dniu 2 września 2021 r. – Tinnus Enterprises / EUIPO – Mystic Products (Urządzenia do przesyłu cieczy)	51
2021/C 431/60	Sprawa T-550/21: Skarga wniesiona w dniu 6 września 2021 r. – Kalypso Media Group / EUIPO (COMMANDOS)	51
2021/C 431/61	Sprawa T-552/21: Skarga wniesiona w dniu 6 września 2021 r. – Worldwide Brands / EUIPO – Guangyu Wan (CAMEL)	52
2021/C 431/62	Sprawa T-555/21: Skarga wniesiona w dniu 6 września 2021 r. – Tinnus Enterprises / EUIPO – Mystic Products (Urządzenia do przesyłu cieczy)	53
2021/C 431/63	Sprawa T-561/21: Skarga wniesiona w dniu 8 września 2021 r. – HSBC Holdings i in. / Komisja	54
2021/C 431/64	Sprawa T-568/21: Skarga wniesiona w dniu 10 września 2021 r. – Harbaoui / EUIPO – Google (GC GOOGLE CAR)	55

2021/C 431/65	Sprawa T-569/21: Skarga wniesiona w dniu 10 września 2021 r. – Harbaoui / EUIPO – Google (GOOGLE CAR)	55
2021/C 431/66	Sprawa T-573/21: Skarga wniesiona w dniu 14 września 2021 r. – Brand Energy Holdings / EUIPO (RAPIDGUARD)	56
2021/C 431/67	Sprawa T-670/20: Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2021 r. – SMCK Hair Care Products / EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)	56
2021/C 431/68	Sprawa T-12/21: Postanowienie Sądu z dnia 27 sierpnia 2021 r. – PJ / EIT	57
2021/C 431/69	Sprawa T-335/21: Postanowienie Sądu z dnia 27 sierpnia 2021 r. – PJ / EIT	57

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2021/C 431/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 422 z 18.10.2021

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 412 z 11.10.2021

Dz.U. C 401 z 4.10.2021

Dz.U. C 391 z 27.9.2021

Dz.U. C 382 z 20.9.2021

Dz.U. C 368 z 13.9.2021

Dz.U. C 357 z 6.9.2021

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

Utworzenie izb i przydział sędziów do izb

(2021/C 431/02)

W dniu 11 października 2021 r. w następstwie ustąpienia ze stanowiska sędziego Sądu przez A.M. Collinsa, D. Gratsiasa, Z. Csehiego i O. Spineanu-Matei Sąd podjął decyzję o zmianie decyzji w sprawie utworzenia izb z dnia 30 września 2019 r. ⁽¹⁾ ze zm ⁽²⁾ oraz decyzji w sprawie przydziału sędziów do izb z dnia 4 października 2019 r. ⁽³⁾ ze zm ⁽⁴⁾, na okres od 11 października 2021 r. do 31 sierpnia 2022 r. oraz o następującym przydziale sędziów do izb:

Pierwsza izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

H. Kanninen, prezes izby, M. Jaeger, N. Półtorak, O. Porchia i M. Stancu, sędziowie.

Pierwsza izba, w składzie trzech sędziów:

H. Kanninen, prezes izby;

Konfiguracja A: M. Jaeger i N. Półtorak; sędziowie;

Konfiguracja B: M. Jaeger i O. Porchia; sędziowie;

Konfiguracja C: M. Jaeger i M. Stancu; sędziowie;

Konfiguracja D: N. Półtorak i O. Porchia; sędzie;

Konfiguracja E: N. Półtorak i M. Stancu; sędzie;

Konfiguracja F: O. Porchia i M. Stancu; sędzie.

Druga izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

V. Tomljenović, prezes izby, V. Kreuschitz, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl i I. Nömm, sędziowie.

Druga izba, w składzie trzech sędziów:

V. Tomljenović, prezes izby;

Konfiguracja A: F. Schalin i P. Škvařilová-Pelzl, sędziowie;

Konfiguracja B: F. Schalin i I. Nömm, sędziowie;

Konfiguracja C: P. Škvařilová-Pelzl i I. Nömm, sędziowie.

Trzecia izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

G. De Baere, prezes izby, V. Kreuschitz, U. Öberg, R. Mastroianni i G. Steinfatt, sędziowie.

Trzecia izba, w składzie trzech sędziów:

G. De Baere, prezes izby;

Konfiguracja A: V. Kreuschitz i G. Steinfatt, sędziowie.

⁽¹⁾ Dz.U. 2019 C 372, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. 2020, C 68, s. 2, Dz.U. 2020, C 114, s. 2 i Dz.U. 2020, C 371, s. 2, Dz.U. 2021, C 110, s. 2, Dz.U. 2021, C 297, s. 2, Dz.U. 2021, C 368, s. 2, Dz.U. 2021, C 412, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. 2019 C 372, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2020, C 68, s. 2, Dz.U. 2020, C 114, s. 2 i Dz.U. 2020, C 371, s. 2, Dz.U. 2021, C 110, s. 2 i Dz.U. 2021, C 297, s. 2, Dz.U. 2021, C 368, s. 2, Dz.U. 2021, C 412, s. 2.

Czwarta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

S. Gervasoni, prezes izby, L. Madise, P. Nihoul, R. Frenedo i J. Martín y Pérez de Nanclares, sędziowie.

Czwarta izba, w składzie trzech sędziów:

S. Gervasoni, prezes izby;

Konfiguracja A: L. Madise i P. Nihoul, sędziowie;

Konfiguracja B: L. Madise i R. Frenedo, sędziowie;

Konfiguracja C: L. Madise i J. Martín y Pérez de Nanclares, sędziowie;

Konfiguracja D: P. Nihoul i R. Frenedo, sędziowie;

Konfiguracja E: P. Nihoul i J. Martín y Pérez de Nanclares, sędziowie;

Konfiguracja F: R. Frenedo i J. Martín y Pérez de Nanclares, sędziowie.

Piąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

D. Spielmann, prezes izby, S. Frimodt Nielsen, U. Öberg, R. Mastroianni i M. Brkan, sędziowie.

Piąta izba, w składzie trzech sędziów:

D. Spielmann, prezes izby;

Konfiguracja A: U. Öberg i R. Mastroianni, sędziowie;

Konfiguracja B: U. Öberg i M. Brkan, sędziowie;

Konfiguracja C: R. Mastroianni i M. Brkan, sędziowie.

Szósta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Marcoulli, prezes izby, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, C. Iliopoulos i R. Norkus, sędziowie.

Szósta izba, w składzie trzech sędziów:

A. Marcoulli, prezes izby;

Konfiguracja A: S. Frimodt Nielsen i J. Schwarcz, sędziowie;

Konfiguracja B: S. Frimodt Nielsen i C. Iliopoulos, sędziowie;

Konfiguracja C: S. Frimodt Nielsen i R. Norkus, sędziowie;

Konfiguracja D: J. Schwarcz i C. Iliopoulos, sędziowie;

Konfiguracja E: J. Schwarcz i R. Norkus, sędziowie;

Konfiguracja F: C. Iliopoulos i R. Norkus, sędziowie.

Siódma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

R. da Silva Passos, prezes izby, V. Valančius, I. Reine, L. Truchot i M. Sampol Pucurull, sędziowie.

Siódma izba, w składzie trzech sędziów:

R. da Silva Passos, prezes izby;

Konfiguracja A: V. Valančius i I. Reine, sędziowie;

Konfiguracja B: V. Valančius i L. Truchot, sędziowie;

Konfiguracja C: V. Valančius i M. Sampol Pucurull, sędziowie;

Konfiguracja D: I. Reine i L. Truchot, sędziowie;

Konfiguracja E: I. Reine i M. Sampol Pucurull, sędziowie;

Konfiguracja F: L. Truchot i M. Sampol Pucurull, sędziowie.

Ósma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

J. Svenningsen, prezes izby, R. Barents, C. Mac Eochaidh, T.R. Pynnä i J.C. Laitenberger, sędziowie.

Ósma izba, w składzie trzech sędziów:

J. Svenningsen, prezes izby;

Konfiguracja A: R. Barents i C. Mac Eochaidh, sędziowie;

Konfiguracja B: R. Barents i T.R. Pynnä, sędziowie;

Konfiguracja C: R. Barents i J.C. Laitenberger, sędziowie;

Konfiguracja D: C. Mac Eochaidh i T.R. Pynnä, sędziowie;

Konfiguracja E: C. Mac Eochaidh i J.C. Laitenberger, sędziowie;

Konfiguracja F: T.R. Pynnä i J.C. Laitenberger, sędziowie.

Dziewiąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

M.J. Costeira, prezes izby, M. Kancheva, E. Buttigieg, T. Perišin i P. Zilgalvis, sędziowie.

Dziewiąta izba, w składzie trzech sędziów:

M.J. Costeira, prezes izby;

Konfiguracja A: M. Kancheva i T. Perišin, sędzie;

Konfiguracja B: M. Kancheva i P. Zilgalvis, sędziowie;

Konfiguracja C: T. Perišin i P. Zilgalvis, sędziowie.

Dziesiąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Kornezov, prezes izby, E. Buttigieg, K. Kowalik-Bańczyk, G. Hesse i D. Petrлік, sędziowie.

Dziesiąta izba, w składzie trzech sędziów:

A. Kornezov, prezes izby;

Konfiguracja A: E. Buttigieg i K. Kowalik-Bańczyk, sędziowie;

Konfiguracja B: E. Buttigieg i G. Hesse, sędziowie;

Konfiguracja C: E. Buttigieg i D. Petrлік, sędziowie;

Konfiguracja D: K. Kowalik-Bańczyk i M. Hesse, sędziowie;

Konfiguracja E: K. Kowalik-Bańczyk i D. Petrлік, sędziowie;

Konfiguracja F: M. Hesse i D. Petrлік, sędziowie.

Druga izba złożona z czterech sędziów będzie powiększana w drodze dołączenia piątego sędziego, z trzeciej izby. Trzecia izba złożona z trzech sędziów będzie powiększana w drodze dołączenia sędziów czwartego i piątego, z piątej izby. Piąta izba złożona z czterech sędziów będzie powiększana w drodze dołączenia piątego sędziego, z szóstej izby. Dziewiąta izba złożona z czterech sędziów będzie powiększana w drodze dołączenia piątego sędziego, z dziesiątej izby.

Sędziami czwartym i piątym w trzeciej izbie w składzie powiększonym są najstarsi sędziowie według porządku określonego w art. 8 regulaminu postępowania, z wyłączeniem prezesa izby, z izby rozpatrującej sprawę z tej samej dziedziny, o numerze kolejnym po izbie trzeciej.

Piątym sędzią w izbach drugiej, piątej i dziewiątej w składzie powiększonym jest najstarszy sędzia według porządku określonego w art. 8 regulaminu postępowania, z wyłączeniem prezesa izby, z izby rozpatrującej sprawę z tej samej dziedziny, o numerze kolejnym po izbie drugiej, piątej i dziewiątej.

Sąd podtrzymuje swą decyzję z dnia 4 października 2019 r., zgodnie z którą izby pierwsza, czwarta, siódma i ósma rozpoznają sprawy wniesione na podstawie art. 270 TFUE oraz, w stosownym przypadku, art. 50a Protokołu w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zaś izby druga, trzecia, piąta, szósta, dziewiąta i dziesiąta rozpoznają sprawy dotyczące prawa własności intelektualnej, o których mowa w tytule IV regulaminu postępowania.

Ponadto sąd zdecydował, iż:

- prezes i wiceprezes nie są przydzieleni na stałe do izby,
- w każdym roku sądowym wiceprezes zasiada w każdej z dziesięciu izb rozpoznających sprawy w składzie pięciu sędziów w jednej sprawie, w następującej kolejności:
  - pierwsza sprawa przekazana decyzją Sądu powiększonej konfiguracji rozpoznającej sprawę w składzie pięciu sędziów pierwszej izby, drugiej izby, trzeciej izby, czwartej izby oraz piątej izby,
  - trzecia sprawa przekazana decyzją Sądu powiększonej konfiguracji rozpoznającej sprawę w składzie pięciu sędziów szóstej izby, siódmej izby, ósmej izby, dziewiątej izby i dziesiątej izby.

Gdy izba, w której zasiada wiceprezes, złożona jest:

- z pięciu sędziów, wówczas skład powiększony złożony jest z wiceprezesa, sędziów konfiguracji trzyosobowej, do której sprawa początkowo wpłynęła, oraz jednego z pozostałych sędziów danej izby, wyznaczonego na podstawie porządku odwrotnego w stosunku do tego określonego w art. 8 regulaminu postępowania,
  - z czterech sędziów, wówczas skład powiększony złożony jest z wiceprezesa, sędziów konfiguracji trzyosobowej, do której sprawa początkowo wpłynęła, oraz czwartego sędziego danej izby,
  - z trzech sędziów, wówczas skład powiększony złożony jest z wiceprezesa, sędziów konfiguracji trzyosobowej, do której sprawa początkowo wpłynęła, oraz piątego sędziego, najstarszego według porządku określonego w art. 8 regulaminu postępowania, z wyłączeniem prezesa izby, z izby rozpatrującej sprawę z tej samej dziedziny, o numerze kolejnym po danej izbie.
-

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 3 marca 2021 r. w sprawie T-599/19,
EM / Parlament, wniesione w dniu 7 maja 2021 r. przez EM**

(Sprawa C-299/21 P)

(2021/C 431/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: EM (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku z dnia 3 marca 2021 r., EM / Parlament (T-599/19);

- obciążenie Parlamentu całością kosztów postępowania, w tym kosztów poniesionych w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach pierwszego zarzutu podniesionego przed Sądem wnoszący odwołanie powołał się na naruszenie art. 1 i 31 karty praw podstawowych oraz art. 12 i 12a ust. 3 regulaminu pracowniczego, naruszenie obowiązku udzielenia wsparcia i nadużycie władzy. Sąd rozstrzygnął w przedmiocie tego pierwszego zarzutu, który dzieli się na trzy części, w pkt 42-131 zaskarżonego wyroku.

W ramach zarzutu drugiego wnoszący odwołanie podnosi naruszenie zasady dobrej administracji i obowiązku staranności oraz oczywisty błąd w ocenie. Sąd rozstrzygnął w przedmiocie tego zarzutu w pkt 142-159 zaskarżonego wyroku.

W uzasadnieniu odwołania wnoszący je podnosi jeden zarzut dotyczący przeinaczenia okoliczności faktycznych, oczywistych błędów w ocenie, które doprowadziły do niewystarczającego i niedokładnego uzasadnienia pod względem prawnym. Sąd orzekł zatem *infra petita*. W odwołaniu wnoszący je kwestionuje w szczególności pkt 51-57, 66-69, 100-103, 109, 126-131, 145, 146, 148, 149, 170 i 171 zaskarżonego wyroku.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 31 maja 2021 r. – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / S.S., N.Z. i S.S.**

(Sprawa C-338/21)

(2021/C 431/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Druga strona postępowania: S.S., N.Z. i S.S.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 27 ust. 3 i art. 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180 ⁽¹⁾) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one takim krajowym przepisom prawnym, jak będące przedmiotem niniejszego postępowania, w ramach których to przepisów państwo członkowskie zdecydowało się na wdrożenie art. 27 ust. 3 zdanie wprowadzające i lit. c), lecz które to przepisy jednocześnie przyznają skutek zawieszający wnioskowi o ponowne rozpoznanie lub odwołaniu dotyczącym decyzji wydanej w postępowaniu w przedmiocie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt dla ofiar handlu ludźmi, niebędącej decyzją o przekazaniu, która jednak tymczasowo faktycznie uniemożliwia przekazanie?

⁽¹⁾ S. 31.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Oberstes
Landesgericht (Niemcy) w dniu 7 lipca 2021 r. – A.-F. / J. Sch. Omnibusunternehmen, K. Reisen
GmbH**

(Sprawa C-416/21)

(2021/C 431/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerisches Oberstes Landesgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: A.-F.

Strona pozwana: J. Sch. Omnibusunternehmen, K. Reisen GmbH

Przy udziale: E. GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 57 ust. 4 lit. d) dyrektywy 2014/24/UE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że instytucja zamawiająca musi dysponować wystarczająco wiarygodnymi przesłankami naruszenia przez wykonawców art. 101 TFUE?
- 2) Czy art. 57 ust. 4 dyrektywy 2014/24/UE należy interpretować w ten sposób, że przepis ten wyczerpująco określa fakultatywne podstawy wykluczenia w tym sensie, że w przypadku złożenia ofert, które nie są ani samodzielne, ani niezależne, zasada równego traktowania (art. 18 ust. 1 tej dyrektywy) nie może stać na przeszkodzie udzieleniu zamówienia?

3) Czy art. 18 ust. 1 dyrektywy 2014/24/UE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie udzieleniu zamówienia przedsiębiorcom, którzy stanowią jednostkę gospodarczą i z których każdy złożył ofertę?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Odwołanie od postanowienia Sądu wydanego w dniu 17 maja 2021 r. w sprawie T-672/20, Kerstens / Komisja, wniesione w dniu 20 lipca 2021 r. przez Petrusa Kerstensa

(Sprawa C-447/21 P)

(2021/C 431/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Petrus Kerstens (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu z dnia 17 maja 2021 r., Kerstens/Komisja (T-672/20);
- uznanie dopuszczalności rozpatrywanej skargi;
- uznanie, że stan postępowania nie pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania co do istoty przez Sąd;
- pozostawienie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów do orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Cztery zarzuty odwołania dotyczą dopuszczalności skargi wniesionej w pierwszej instancji.

W zarzucie pierwszym skarżący podnosi, że uznając za niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji z dni 20 i 31 stycznia 2020 r. Sąd naruszył zasady rozkładu ciężaru dowodu i art. 91 ust. 3 regulaminu pracowniczego urzędników oraz przeinaczył dowody.

W zarzucie drugim skarżący podnosi, że Sąd nie uzasadnił wystarczająco zaskarżonego postanowienia.

W zarzucie trzecim skarżący podnosi, że Sąd rażąco naruszył zasadę pewności prawa w zakresie ustalenia dnia doręczenia zaskarżonego aktu.

W zarzucie czwartym skarżący podnosi, że Sąd naruszył zasadę równego traktowania urzędników w zakresie ustalenia dnia doręczenia aktów prawnych, których są adresatami i które mogą podlegać zaskarżeniu.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Austria) w dniu 9 sierpnia 2021 r. – F.F.

(Sprawa C-487/21)

(2021/C 431/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F.F.

Organ będący drugą stroną postępowania: Österreichische Datenschutzbehörde, CRIF GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarte w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/679⁽¹⁾ (zwanego dalej „RODO”) pojęcie „kopia” należy interpretować w ten sposób, że oznacza ono fotokopię względnie faksymile lub elektroniczną kopię (elektronicznej) informacji, czy też obejmuje ono również „Abschrift”, „double” („duplicata”) lub „transcript”, zgodnie z rozumieniem tych pojęć w słownikach niemieckich, francuskich i angielskich?
- 2) Czy art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze RODO, zgodnie z którym „Administrator dostarcza [...] kopię danych osobowych podlegających przetwarzaniu”, należy interpretować w ten sposób, że przepis ten obejmuje ogólne prawo osoby, której dane dotyczą, do otrzymania kopii – również – całych dokumentów, w których przetwarzane są dane osobowe tej osoby, względnie do otrzymania kopii wyciągu z bazy danych, jeżeli dane osobowe są przetwarzane w takiej bazie, czy też oznacza to – jedynie – prawo osoby, której dane dotyczą, do wiernej reprodukcji danych osobowych, które podlegają udostępnieniu na podstawie art. 15 ust. 1 RODO?
- 3) Czy w przypadku odpowiedzi na pytanie drugie, że osoba, której dane dotyczą, ma jedynie prawo do wiernej reprodukcji danych osobowych, które podlegają udostępnieniu na podstawie art. 15 ust. 1 RODO, art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze RODO należy interpretować w ten sposób, że zależnie od rodzaju przetwarzanych danych (np. w odniesieniu do diagnoz, wyników badań lub ocen wymienionych w motywie 63 lub również dokumentów związanych z egzaminem w rozumieniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 20 grudnia 2017 r., Nowak⁽²⁾) i wymogu przejrzystości wynikającego z art. 12 ust. 1 RODO, w poszczególnych przypadkach może być jednak konieczne udostępnienie osobie, której dane dotyczą, fragmentów tekstu lub całych dokumentów?
- 4) Czy pojęcie „informacje”, które zgodnie z art. 15 ust. 3 zdanie trzecie RODO należy przekazać osobie, której dane dotyczą, „powszechnie stosowaną drogą elektroniczną”, gdy zwraca się ona o te informacje drogą elektroniczną i „jeżeli nie zaznaczy inaczej”, należy interpretować w ten sposób, że oznacza ono jedynie „dane osobowe podlegające przetwarzaniu”, o których mowa w art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze?
  - a) W razie udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi przeczącej: Czy pojęcie „informacje”, które zgodnie z art. 15 ust. 3 zdanie trzecie RODO należy przekazać osobie, której dane dotyczą, „powszechnie stosowaną drogą elektroniczną”, gdy zwraca się ona o te informacje drogą elektroniczną i „jeżeli nie zaznaczy inaczej”, należy interpretować w ten sposób, że odnosi się ono ponadto jedynie do informacji określonych w art. 15 ust. 1 lit. a)-h) RODO?
  - b) W razie udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi również na pytanie czwarte lit. a): Czy pojęcie „informacje”, które zgodnie z art. 15 ust. 3 zdanie trzecie RODO należy przekazać osobie, której dane dotyczą, „powszechnie stosowaną drogą elektroniczną”, gdy zwraca się ona o te informacje drogą elektroniczną i „jeżeli nie zaznaczy inaczej”, należy interpretować w ten sposób, że oprócz „danych osobowych podlegających przetwarzaniu” i oprócz informacji określonych w art. 15 ust. 1 lit. a)-h) RODO, oznacza ono na przykład powiązane metadane?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. z 2016, L 119 s. 1).

⁽²⁾ C 434/16, EU:C:2017:994.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 11 sierpnia 2021 r. – Eircom Limited / Commission for Communications Regulation

(Sprawa C-494/21)

(2021/C 431/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Eircom Limited

Druga strona postępowania: Commission for Communications Regulation

Przy udziale: Vodafone Ireland Limited, Three Ireland (Hutchinson) Limited, Three Ireland Services (Hutchinson) Limited

Pytania prejudycjalne

Czy w okolicznościach, w których:

- 1) rynek telekomunikacyjny został zliberalizowany i działa na nim wielu dostawców usług telekomunikacyjnych;
- 2) jeden dostawca usług (zwany dalej „dostawcą usługi powszechnej”) został wybrany przez krajowy organ regulacyjny do wykonywania obowiązków świadczenia usługi powszechnej;
- 3) krajowy organ regulacyjny ustalił, że istnieje dodatni koszt netto związany z realizacją obowiązków świadczenia usługi powszechnej (zwany dalej „kosztem netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej”); oraz
- 4) krajowy organ regulacyjny ustalił, że koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej jest istotny w porównaniu z kosztami administracyjnymi ustanowienia mechanizmu podziału kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej między uczestników rynku;

jeżeli krajowy organ regulacyjny jest zobowiązany, na mocy ciężących na nim obowiązków wynikających z dyrektywy 2002/22 (¹), do zbadania, czy koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej jest nadmierny w świetle zdolności dostawcy usługi powszechnej do jego poniesienia, zważywszy na wszystkie charakterystyczne cechy dostawcy usługi powszechnej, w szczególności jakość jego urządzeń, jego sytuację gospodarczą i finansową, jak również jego udział w rynku (o czym mowa w pkt 42 wyroku Base), to czy ów krajowy organ regulacyjny może na podstawie mających zastosowanie dyrektyw dokonać tej oceny, uwzględniając wyłącznie charakterystyczne cechy/sytuację dostawcy usługi powszechnej, czy też jest on zobowiązany do zbadania charakterystycznych cech/sytuacji tego dostawcy względem jego konkurentów na odnośnym rynku?

(¹) Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Erfurt (Niemcy) w dniu 18 sierpnia 2021 r. – UM / Daimler AG

(Sprawa C-506/21)

(2021/C 431/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Erfurt

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: UM

Strona pozwana: Daimler AG.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 18 ust. 1, art. 26 ust. 1 i art. 46 dyrektywy 2007/46/WE (¹) w związku z art. 4, 5 i 13 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 (²) mają również na celu ochronę interesów indywidualnych nabywców pojazdów silnikowych i ich majątku? Czy obejmuje to również interes indywidualnego nabywcy w tym, aby nie nabyć pojazdu, który nie spełnia wymogów prawa Unii, w szczególności, aby nie nabyć pojazdu, który jest wyposażony w zabronione urządzenie ograniczające skuteczność działania, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007?
- 2) Czy prawo Unii, a w szczególności zasada skuteczności i podstawowe prawa europejskie oraz własne prawa natury wymagają, aby nabywcy pojazdu przysługiwało cywilnoprawne roszczenie odszkodowawcze wobec producenta pojazdu w przypadku każdego zawinionego – wynikającego z niedbalstwa lub z winy umyślnej – działania tego producenta polegającego na wprowadzeniu do obrotu pojazdu wyposażonego w zabronione urządzenie ograniczające skuteczność działania, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007?

- 3) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 267 TFUE w związku z art. 19 ust. 1 TUE i art. 47 karty praw podstawowych, sprzeciwia się niemieckim przepisom takim jak § 348 ust. 3 Zivilprozessordnung (kodeksu postępowania cywilnego) i związanemu z nim orzecznictwu, w zakresie w jakim utrudniają one, opóźniają lub udaremniają skierowanie odesłania prejudycjalnego do Trybunału Sprawiedliwości? Czy dotyczy to również przepisów prawa niemieckiego dotyczących stronniczości, jak na przykład § 42 Zivilprozessordnung?

(¹) Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. 2007, L 263, s. 1).

(²) Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. 2007, L 171, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 czerwca 2021 r. w sprawie T-781/16, Puma i in./Komisja, wniesione w dniu 18 sierpnia 2021 r. przez Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG

(Sprawa C-507/21 P)

(2021/C 431/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG (przedstawiciele: E. Vermulst, J. Cornelis, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
  - stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1395 (¹) z dnia 18 sierpnia 2016 r., rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1647 (²) z dnia 13 września 2016 r. i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1731 (³) z dnia 28 września 2016 r.; oraz
  - obciążenie Komisji Europejskiej poniesionymi przez wnoszące odwołanie kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania przed Sądem w sprawie T-781/16;
- lub posiłkowo,
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
  - rozstrzygnięcie o kosztach postępowania przed Sądem i postępowania odwoławczego w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące je podnoszą trzy zarzuty.

Po pierwsze, w zaskarżonym wyroku nie odniesiono się do istoty pierwszego zarzutu wnoszących odwołanie, co skutkowało naruszeniem obowiązku uzasadnienia.

Po drugie, w zaskarżonym wyroku zastosowano błędne kryterium prawne w odniesieniu do przedstawionego w ramach części zarzutu trzeciego twierdzenia wnoszących odwołanie, że zaskarżone rozporządzenia naruszają zasadę proporcjonalności.

Po trzecie, w kontekście części czwartego zarzutu wnoszących odwołanie w zaskarżonym wyroku dokonano błędnej wykładni rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/223 z dnia 17 lutego 2016 r. ustanawiającego procedurę oceny niektórych wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych i o indywidualne traktowanie składanych przez producentów eksportujących z Chin i Wietnamu i wykonującego wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14⁽⁴⁾ oraz pominięto zasadę prawną, zgodnie z którą nikt nie może czerpać korzyści z własnego bezprawia.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1395 z dnia 18 sierpnia 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. 2016, L 225, s. 52).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1647 z dnia 13 września 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. oraz jej spółkę powiązaną Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. 2016, L 245, s. 16).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1731 z dnia 28 września 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez General Footwear Ltd (Chiny), Diamond Vietnam Co Ltd i Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. 2016, L 262, s. 4).
- ⁽⁴⁾ Dz.U. 2016, L 41, s. 3.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 26 sierpnia 2021 r. – M.D./Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és
Pest Megyei Regionális Igazgatósága**

(Sprawa C-528/21)

(2021/C 431/11)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M.D.

Druga strona postępowania: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 i 11 dyrektywy 2008/115/WE⁽¹⁾ i art. 20 TFUE w związku z art. 7, 20, 24 i 47 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce państwa członkowskiego, która rozszerza zastosowanie reformy ustawodawczej na postępowania przeprowadzane ponownie w następstwie orzeczenia sądowego wydanego w postępowaniach wszczętych wcześniej, w wyniku której to reformy ustawodawczej wobec obywatela państwa trzeciego będącego członkiem rodziny obywatela Unii stosowane są przepisy proceduralne do tego stopnia bardziej niekorzystne, że traci on status osoby, wobec której nie można wydać decyzji nakazującej powrót nawet ze względów porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego, który to status obywatel ten uzyskał ze względu na jego dotychczasowy okres pobytu, że jego wniosek o wydanie karty stałego pobytu podlega odrzuceniu na podstawie tego stanu faktycznego i ze względów bezpieczeństwa narodowego, oraz że następuje cofnięcie wydanej mu karty pobytu, nałożenie na niego zakazu wjazdu i pobytu bez uwzględnienia w żadnym z postępowań jego sytuacji osobistej i rodzinnej – w tym kontekście zwłaszcza okoliczności, że posiada on na utrzymaniu małoletniego obywatela węgierskiego – przy czym decyzje te skutkują rozbięciem rodziny bądź zmuszeniem obywateli Unii będących członkami rodziny obywatela państwa trzeciego, w tym jego małoletniego dziecka, do opuszczenia terytorium państwa członkowskiego?

- 2) Czy art. 5 i 11 dyrektywy 2008/115 oraz art. 20 TFUE w związku z art. 7 i 24 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce państwa członkowskiego, zgodnie z którą sytuacja osobista i rodzinna obywatela państwa trzeciego nie podlega zbadaniu przed wydaniem decyzji o zakazie wjazdu i pobytu ze względu na to, że pobyt tej osoby, członka rodziny obywatela Unii, stanowi rzeczywiste, bezpośrednie i poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego tego państwa?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub drugie:

- 3) Czy art. 20 TFUE i art. 5 i 13 dyrektywy 2008/115 w związku z art. 20 i 47 karty praw podstawowych, jak również motyw 22 dyrektywy 2008/115, który ustanawia jako kwestię nadrzędną obowiązek [uwzględnienia dobra] dziecka, oraz motyw 24 tej dyrektywy, który wymaga zagwarantowania praw podstawowych i zasad uznanych w tej karcie, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy sąd krajowy stwierdzi, na podstawie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, że prawo państwa członkowskiego lub oparta na nim praktyka organów do spraw cudzoziemców są sprzeczne z prawem Unii, sąd ten może przy badaniu podstawy prawnej decyzji o zakazie wjazdu i pobytu uwzględnić, jako prawo nabyte skarżącego w niniejszej sprawie, okoliczność, że zgodnie z szabád mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (ustawą I z 2007 r. o wjeździe i pobycie osób posiadających prawo do swobodnego przemieszczania się i zamieszkania, zwaną dalej „ustawą I z 2007 r.”) skarżący spełnia przesłankę niezbędną do zastosowania § 42 tej ustawy, to jest przez ponad 10 lat przebywa zgodnie z prawem na Węgrzech, czy też sąd ten, dokonując kontroli podstaw do wydania zakazu wjazdu i pobytu, powinien oprócz uwzględnienia sytuacji rodzinnej i osobistej bezpośrednio na art. 5 dyrektywy 2008/115 wobec braku uregulowania tej kwestii w harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (ustawie II z 2007 r. o wjeździe i pobycie obywateli państw trzecich, zwanej dalej „ustawą II z 2007 r.”)?
- 4) Czy jest zgodna z prawem Unii, w szczególności z prawem do skutecznego środka odwoławczego zagwarantowanym w art. 13 dyrektywy 2008/115 i prawem do rzetelnego procesu sądowego, o którym mowa w art. 47 karty praw podstawowych, przyjęta przez państwo członkowskie praktyka, zgodnie z którą w postępowaniu wszczętym przez obywatela państwa trzeciego będącego członkiem rodziny obywatela Unii, w ramach wykonywania jego prawa do wniesienia środka odwoławczego, organy do spraw cudzoziemców nie wykonują prawomocnego orzeczenia sądowego nakazującego objęcie go natychmiastową ochroną prawną przed wykonaniem decyzji [tych organów], podnosząc, że dokonały one już wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS II) o zakazie wjazdu i pobytu, w wyniku czego obywatel państwa trzeciego będący członkiem rodziny obywatela Unii nie może osobiście wykonywać prawa do wniesienia środka odwoławczego ani wjechać na Węgry na czas trwania postępowania przed wydaniem prawomocnego orzeczenia w dotyczącej go sprawie?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2021 r. – Komisja Europejska / Republika Słowacka

(Sprawa C-540/21)

(2021/C 431/12)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lindenthal, I. Rubene i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez przyjęcie § 33a zákon č. 170/2018 Z. z. (ustawy nr 170/2018) dodanego przez zákon č. 136/2020 Z. z. z 20. mája 2020 (ustawę nr 136/2020 z dnia 20 maja 2020 r.) Republika Słowacka nie dopełniła swoich obowiązków wynikających z art. 12 ust. 2, art. 12 ust. 3 lit. b) oraz art. 12 ust. 4 w związku z art. 4 dyrektywy (UE) 2015/2302 (¹), oraz

— obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 12 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/2302 podróżny ma prawo do rozwiązania umowy o udział w imprezie turystycznej przed rozpoczęciem imprezy turystycznej bez ponoszenia jakiegokolwiek opłaty za rozwiązanie w przypadku nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności występujących w miejscu docelowym lub jego najbliższym sąsiedztwie, które to okoliczności w znaczącym stopniu wpływają na realizację imprezy turystycznej lub które w znaczącym stopniu wpływają na przewóz pasażerów do miejsca docelowego. W rozumieniu ust. 3 lit. b) tego artykułu także organizator może rozwiązać umowę o udział w imprezie turystycznej, w przypadku gdy nie ma on możliwości zrealizowania umowy z powodu nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności.

Artykuł 12 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/2302 stanowi, że w przypadku rozwiązania umowy o udział w imprezie turystycznej organizator powinien dokonać wszelkich zwrotów na rzecz podróżnego bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż w ciągu 14 dni od rozwiązania umowy o udział w imprezie turystycznej. Jednocześnie art. 4 tej dyrektywy zakazuje państwom członkowskim wprowadzania przepisów odbiegających od tych, które zostały ustanowione w tej dyrektywie, w tym również przepisów surowszych lub łagodniejszych, prowadzących do zróżnicowanego poziomu ochrony podróżnych.

Przyjmując zákon č. 136/2020 Z. z., którym sa doplňa zákon č. 170/2018 Z. z. o zájazdoch, spojených službách cestovného ruchu, niektorých podmienkach podnikania v cestovnom ruchu (ustawę nr 136/2020 o uzupełnieniu ustawy nr 170/2018 o wycieczkach zorganizowanych, powiązanych usługach turystycznych i niektórych warunkach prowadzenia działalności turystycznej), Republika Słowacka naruszyła art. 12 ust. 2, art. 12 ust. 3 lit. b) oraz art. 12 ust. 4 w związku z art. 4 dyrektywy.

Przepis § 33a ust. 7 zákon č. 170/2018 Z. z. (ustawy nr 170/2018) stanowi bowiem, że biuro podróży powinno porozumieć się z podróżnym co do zorganizowania zastępczej wycieczki najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2021 r. W rozumieniu ust. 9 tego paragrafu, jeżeli biuro podróży nie porozumie się z podróżnym co do zorganizowania zastępczej wycieczki do dnia 31 sierpnia 2021 r., uznaje się, że odstąpiło ono od umowy wycieczki i powinno zwrócić podróżnemu wszelkie płatności, jakie przyjęło na podstawie tej umowy, niezwłocznie, a w każdym wypadku najpóźniej do dnia 14 września 2021 r.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG (Dz.U. 2015, L 326, s. 1).

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. – Komisja Europejska / Tempus Energy Ltd, Tempus Energy Technology Ltd, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Sprawa C-57/19 P) (¹)

[Odwołanie – Pomoc państwa – System pomocy – Artykuł 108 ust. 2 i 3 TFUE – Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 – Artykuł 4 ust. 3 i 4 – Pojęcie „wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem” – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020 – Kodeks najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa – Kontakty „przedzgłoszeniowe” – Prawa proceduralne zainteresowanych stron – Rynek mocy wytwórczej energii elektrycznej w Zjednoczonym Królestwie]

(2021/C 431/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier i P. Němečková, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Tempus Energy Ltd, Tempus Energy Technology Ltd (przedstawiciele: J. Derenne i D. Vallindas, adwokaci, oraz C. Ziegler, Rechtsanwalt), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo F. Shibli, S. McCrory i Z. Lavery, następnie F. Shibli i S. McCrory, pełnomocnicy, których wspierali G. Facenna, QC, i D. Mackersie, barrister)

Interwenient popierający wnoszącą odwołanie: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyzna, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 listopada 2018 r., Tempus Energy i Tempus Energy Technology/Komisja (T-793/14, EU:T:2018:790), zostaje uchylony.
- 2) Skarga w sprawie T-793/14 zostaje oddalona.
- 3) Tempus Energy Ltd i Tempus Energy Technology Ltd pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską w ramach postępowań przed Sądem Unii Europejskiej i przed Trybunałem Sprawiedliwości.
- 4) Rzeczpospolita Polska i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 148 z 29.4.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) – Irlandia) – Irish Ferries Ltd / National Transport Authority

(Sprawa C-570/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Transport morski – Prawa pasażerów podróżujących drogą morską i wodną śródlądową – Rozporządzenie (UE) nr 1177/2010 – Artykuły 18, 19, art. 20 ust. 4 oraz art. 24 i 25 – Odwołanie usług przewozu pasażerskiego – Opóźnienie w dostawie statku przewoźnikowi – Poinformowanie o odwołaniu z wyprzedzeniem przed pierwotnie planowaną datą wypłynięcia – Konsekwencje – Prawo do podróży zmienioną trasą – Sposoby realizacji – Pokrycie dodatkowych kosztów – Prawo do odszkodowania – Obliczanie – Pojęcie „ceny biletu” – Organ krajowy odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów rozporządzenia nr 1177/2010 – Kompetencja – Pojęcie skargi – Ocena ważności – Artykuły 16, 17, 20 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Zasady proporcjonalności, pewności prawa i równego traktowania]

(2021/C 431/14)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Irish Ferries Ltd

Druga strona postępowania: National Transport Authority

Sentencja

- 1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1177/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. o prawach pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie, w przypadku gdy przewoźnik odwołuje usługę przewozu pasażerskiego z kilkutygodniowym wyprzedzeniem przed pierwotnie planowanym wypłynięciem, ponieważ dostawa statku przeznaczonego do świadczenia rzeczonyj usługi uległa opóźnieniu, a statku tego nie można było zastąpić innym.
- 2) Artykuł 18 rozporządzenia nr 1177/2010 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy usługa przewozu pasażerskiego zostaje odwołana i nie istnieje żadna alternatywna usługa przewozu na tym samym połączeniu, przewoźnik jest zobowiązany zaproponować pasażerowi, z tytułu przewidzianego w tym przepisie prawa tego pasażera do podróży zmienioną trasą do miejsca docelowego w porównywalnych warunkach, w najwcześniejszym możliwym terminie, alternatywną usługę przewozu na innej trasie niż ta, której dotyczy odwołana usługa, lub usługę przewozu morskiego w połączeniu z innymi środkami transportu, takimi jak transport drogowy lub kolejowy, oraz jest on zobowiązany do pokrycia ewentualnych dodatkowych kosztów poniesionych przez pasażera w związku z taką zmianą trasy do miejsca docelowego.

- 3) Artykuły 18 i 19 rozporządzenia nr 1177/2010 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy przewoźnik odwołuje usługę przewozu pasażerskiego z kilkutygodniowym wyprzedzeniem przed pierwotnie planowanym wypłynięciem, pasażerowi przysługuje prawo do odszkodowania na podstawie art. 19 tego rozporządzenia, gdy zgodnie z art. 18 wspomnianego rozporządzenia decyduje się na zmianę trasy podróży do miejsca docelowego w najwcześniejszym możliwym terminie lub na przesunięcie podróży na późniejszy termin oraz dotrze on do pierwotnie przewidzianego miejsca docelowego z opóźnieniem przekraczającym progi określone w art. 19 owego rozporządzenia. Natomiast, w przypadku gdy pasażer decyduje się na uzyskanie zwrotu ceny biletu, nie przysługuje mu takie prawo do odszkodowania na podstawie tego artykułu.
- 4) Artykuł 19 rozporządzenia nr 1177/2010 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „ceny biletu” zawarte w tym przepisie obejmuje koszty związane z dodatkowymi świadczeniami opcjonalnymi wybranymi przez pasażera, takimi jak rezerwacja kabiny lub klatki dla psów, czy też dostęp do poczekalni VIP.
- 5) Artykuł 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1177/2010 należy interpretować w ten sposób, że opóźnienie w dostawie statku pasażerskiego, które doprowadziło do odwołania wszystkich rejsów, jakie powinien odbyć ten statek w ramach nowego połączenia morskiego, nie wchodzi w zakres pojęcia „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu.
- 6) Artykuł 24 rozporządzenia nr 1177/2010 należy interpretować w ten sposób, że nakłada on na pasażera, który domaga się uzyskania odszkodowania na podstawie art. 19 tego rozporządzenia, obowiązek złożenia do przewoźnika wniosku w formie skargi w terminie dwóch miesięcy od dnia, w którym wykonana została usługa przewozu lub w którym powinna być ona zostać wykonana.
- 7) Artykuł 25 rozporządzenia nr 1177/2010 należy interpretować w ten sposób, że do kompetencji organu krajowego odpowiedzialnego za egzekwowanie przepisów tego rozporządzenia, wyznaczonego przez państwo członkowskie, należą nie tylko usługi przewozu pasażerskiego świadczone z portu położonego na terytorium tego państwa członkowskiego, lecz również usługi przewozu pasażerskiego z portu położonego na terytorium innego państwa członkowskiego do portu znajdującego się na terytorium tego państwa członkowskiego, w przypadku usługi przewozu dotyczącej podróży w obie strony, która została w całości odwołana.
- 8) Analiza pytania dziesiątego nie wykazała istnienia żadnych okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ważność art. 18 i 19 rozporządzenia nr 1177/2010.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – The Queen, na wniosek Association of Independent Meat Suppliers, Cleveland Meat Company Ltd / The Food Standards Agency

(Sprawa C-579/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona zdrowia – Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 – Artykuł 5 pkt 2 – Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 – Artykuł 54 ust. 3 – Przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego – Badanie poubojowe tusz i towarzyszących im podrobów – Urzędowy lekarz weterynarii – Znaki jakości zdrowotnej – Odmowa – Mięso określone jako niezdatne do spożycia przez ludzi – Prawo do wniesienia skargi na decyzję urzędowego lekarza weterynarii – Skuteczna ochrona sądowa – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2021/C 431/15)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek zaskarżenia: The Queen, na wniosek Association of Independent Meat Suppliers, Cleveland Meat Company Ltd

Strona przeciwna: Food Standards Agency

Sentencja

- 1) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r., i rozporządzenie nr 882/2004 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym w sytuacji, gdy urzędowy lekarz weterynarii odmawia naniesienia znaku jakości zdrowotnej na tuszy, a właściciel tej tuszy nie zgadza się z tą decyzją, urzędowy lekarz weterynarii jest zobowiązany wnieść sprawę do sądu, tak aby ów sąd orzekł co do istoty i na podstawie powołanych przez każdą ze stron dowodów w postaci opinii biegłych, czy rzeźzona tusza spełnia wymogi w zakresie bezpieczeństwa żywności, bez możliwości formalnego stwierdzenia nieważności decyzji urzędowego lekarza weterynarii lub nakazania uchylenia skutków tych decyzji.
- 2) Artykuł 54 rozporządzenia nr 882/2004 w związku z motywem 43 tego rozporządzenia i w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym decyzja urzędowego lekarza weterynarii wydana na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 854/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 882/2004, o nienaniesieniu znaku jakości zdrowotnej na tuszy podlega jedynie ograniczonej kontroli sądowej, w ramach której sąd, do którego wniesiono sprawę, może stwierdzić nieważność takiej decyzji z każdego powodu, który czyni ją niezgodną z prawem, w tym w przypadku, gdy urzędowy lekarz weterynarii działał w celu innym niż ten, dla którego przyznano mu jego uprawnienia, gdy nie zastosował właściwych kryteriów prawnych lub gdy jego decyzja jest bezpodstawna lub nieoparta wystarczającymi dowodami.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.19.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. – Ja zum Nürburgring eV / Komisja Europejska

(Sprawa C-647/19 P) (¹)

[Odwołanie – Pomoc państwa – Pomoc na rzecz kompleksu Nürburgring (Niemcy) – Decyzja uznająca pomoc za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Sprzedaż aktywów beneficjentów pomocy państwa uznanej za niezgodną – Otwarte, przejrzyste, niedyskryminacyjne i bezwarunkowe postępowanie przetargowe – Decyzja stwierdzająca, że zwrot niezgodnej pomocy nie dotyczy nowego właściciela kompleksu Nürburgring i że ten przy nabyciu tego kompleksu nie skorzystał z nowej pomocy – Dopuszczalność – Status zainteresowanej strony – Osoba, której rozstrzygnięcie dotyczy indywidualnie – Naruszenie praw proceduralnych zainteresowanych stron – Trudności wymagające wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Uzasadnienie – Przeinaczenie dowodów]

(2021/C 431/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ja zum Nürburgring eV (przedstawiciele: D. Frey i M. Rudolph, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, B. Stromsky i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 czerwca 2019 r., Ja zum Nürburgring/Komisja (T-373/15, EU:T:2019:432) zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd Unii Europejskiej oddalił w nim żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 tiret ostatnie decyzji Komisji (UE) 2016/151 z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) wdrożonej przez Niemcy na rzecz Nürburgring.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.

- 3) Stwierdza się nieważność art. 1 tiret ostatnie decyzji Komisji (UE) 2016/151 z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) wdrożonej przez Niemcy na rzecz Nürburgring.
- 4) Ja zum Nürburgring eV i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 372 z 4.11.2019.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. – NeXovation, Inc. / Komisja Europejska
(Sprawa C-665/19 P) (¹)**

[Odwołanie – Pomoc państwa – Pomoc na rzecz kompleksu Nürburgring (Niemcy) – Decyzja uznająca pomoc za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Sprzedaż aktywów beneficjentów pomocy uznanej za niezgodną – Otwarte, przejrzyste, niedyskryminacyjne i bezwarunkowe postępowanie przetargowe – Decyzja stwierdzająca, że zwrot niezgodnej pomocy nie dotyczy nowego właściciela kompleksu Nürburgring i że ten przy nabyciu tego kompleksu nie skorzystał z tej pomocy – Dopuszczalność – Status zainteresowanej strony – Osoba, której rozstrzygnięcie dotyczy indywidualnie – Naruszenie praw proceduralnych zainteresowanych stron – Trudności wymagające wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Uzasadnienie]

(2021/C 431/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: NeXovation, Inc. (przedstawiciele: początkowo A. von Bergwelt, M. Nordmann i L. Hettstedt, a następnie A. von Bergwelt i M. Nordmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, T. Maxian Rusche i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 czerwca 2019 r., NeXovation/Komisja (T 353/15, EU:T:2019:434) zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd Unii Europejskiej oddalił w nim żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 tiret ostatnie decyzji Komisji (UE) 2016/151 z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) wdrożonej przez Niemcy na rzecz Nürburgring.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Stwierdza się nieważność art. 1 tiret ostatnie decyzji Komisji (UE) 2016/151 z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) wdrożonej przez Niemcy na rzecz Nürburgring.
- 4) NeXovation Inc. i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 372 z 4.11.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. – Komisja Europejska / Republika
Federalna Niemiec

(Sprawa C-718/18) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej i gazu ziemnego – Dyrektywa 2009/72/WE – Artykuł 2 pkt 21 – Artykuł 19 ust. 3, 5 i 8 – Artykuł 37 ust. 1 lit. a) oraz ust. 6 lit. a) i b) – Dyrektywa 2009/73/WE – Artykuł 2 pkt 20 – Artykuł 19 ust. 3, 5 i 8 – Artykuł 41 ust. 1 lit. a) oraz ust. 6 lit. a) i b) – Pojęcie „przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo” – Skuteczny rozdział pomiędzy sieciami a działalnością w zakresie wytwarzania i dostaw energii elektrycznej i gazu ziemnego – Niezależny operator systemu przesyłowego – Niezależność pracowników i kierownictwa owego operatora – Okresy przejściowe – Udziały posiadane w kapitale przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo – Krajowe organy regulacyjne – Niezależność – Wylączne kompetencje – Artykuł 45 TFUE – Swobodny przepływ pracowników – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 15 – Prawo do podejmowania pracy oraz wykonywania zawodu – Artykuł 17 – Prawo własności – Artykuł 52 ust. 1 – Ograniczenia – Zasada demokracji]

(2021/C 431/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Noll-Ehlers i O. Beynet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: początkowo J. Möller i T. Henze, pełnomocnicy, a następnie J. Möller i S. Eisenberg, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: początkowo C. Meyer-Seitz, A. Falk, H. Shev, J. Lundberg i H. Eklinder, pełnomocnicy, a następnie C. Meyer-Seitz, H. Shev i H. Eklinder, pełnomocnicy)

Sentencja

1. Poprzez niedokonanie prawidłowej transpozycji:

- art. 2 pkt 21 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE oraz art. 2 pkt 20 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE;
- art. 19 ust. 3 i 8 dyrektyw 2009/72 i 2009/73;
- art. 19 ust. 5 dyrektyw 2009/72 i 2009/73;
- art. 37 ust. 1 lit. a) oraz ust. 6 lit. a) i b) dyrektywy 2009/72, a także art. 41 ust. 1 lit. a) oraz ust. 6 lit. a) i b) dyrektywy 2009/73,

Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy tych dyrektyw.

2. Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

3. Królestwo Szwecji pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 11.2.2019.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Sisal SpA (C-721/19), Stanleybet Malta Ltd (C-722/19), Magellan Robotech Ltd (C-722/19) / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Sprawy połączone C-721/19 i C-722/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 49 i 56 TFUE – Swoboda świadczenia usług – Ograniczenia – Dyrektywa 2014/23/UE – Postępowania w sprawie udzielania koncesji – Artykuł 43 – Istotne zmiany – Loterie z wykorzystaniem kart do zdrapywania – Uregulowanie krajowe przewidujące odnowienie koncesji bez przeprowadzania nowego postępowania przetargowego – Dyrektywa 89/665/EWG – Artykuł 1 ust. 3 – Interes prawny]

(2021/C 431/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Sisal SpA (C-721/19), Stanleybet Malta Ltd (C-722/19), Magellan Robotech Ltd (C-722/19)

Druga strona postępowania: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Przy udziale: Lotterie Nazionali Srl, Lottomatica Holding Srl, dawniej Lottomatica SpA (C-722/19)

Sentencja

- 1) Prawo Unii, a w szczególności art. 43 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ono uregulowaniu krajowemu nakładającemu obowiązek odnowienia umowy koncesyjnej bez przeprowadzenia nowego postępowania w sprawie udzielenia koncesji na warunkach, na jakich została ona udzielona jednemu koncesjonariuszowi, podczas gdy właściwe prawo krajowe przewidywało, że taka koncesja powinna co do zasady zostać przyznana kilku, maksymalnie czterem, podmiotom gospodarczym, w sytuacji gdy owo uregulowanie krajowe stanowi wykonanie klauzuli zawartej w pierwotnej umowie koncesyjnej przewidującej takie odnowienie.
- 2) Prawo Unii, a w szczególności art. 43 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2014/23, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ono uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, z jednej strony, że decyzja o odnowieniu koncesji zapadnie na dwa lata przed jej wygaśnięciem, oraz z drugiej strony, zmianę warunków płatności opłaty koncesyjnej należnej od koncesjonariusza, które zostały zawarte w pierwotnej umowie koncesyjnej, tak aby zagwarantować państwu nowe i większe dochody budżetowe, jeżeli zmiana ta nie jest istotna w rozumieniu art. 43 ust. 4 tej dyrektywy.
- 3) Artykuł 43 ust. 4 dyrektywy 2014/23 i art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2014/23, należy interpretować w ten sposób, że podmiot gospodarczy może wnieść środek zaskarżenia na decyzję o odnowieniu koncesji z tego powodu, że warunki wykonania pierwotnej umowy koncesyjnej zostały istotnie zmienione, podczas gdy nie brał on udziału w pierwotnym postępowaniu w sprawie udzielenia tej koncesji, o ile w chwili, gdy ma nastąpić odnowienie koncesji, wykaże on interes w uzyskaniu tej koncesji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 432 z 23.12.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris – Francja) – Republika Mołdawii / Spółka Komstroy, następcą prawny spółki Energoalians

(Sprawa C-741/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Traktat karty energetycznej – Artykuł 26 – Brak możliwości zastosowania między państwami członkowskimi – Wyrok sądu polubownego – Kontrola sądowa – Jurysdykcja sądu państwa członkowskiego – Spór pomiędzy podmiotem gospodarczym z państwa trzeciego a państwem trzecim – Właściwość Trybunału – Artykuł 1 pkt 6 Traktatu karty energetycznej – Pojęcie „inwestycji”]

(2021/C 431/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Republika Mołdawii

Druga strona postępowania: spółka Komstroy, następcą prawny spółki Energoalians

Sentencja

Artykuł 1 pkt 6 i art. 26 ust. 1 Traktatu karty energetycznej, podpisanego w Lizbonie w dniu 17 grudnia 1994 r. i zatwierdzonego w imieniu Wspólnot Europejskich w drodze decyzji Rady i Komisji 98/181/WE, EWWiS, Euratom z dnia 23 września 1997 r., należy interpretować w ten sposób, że nabycie przez przedsiębiorstwo z jednej z umawiających się stron tego traktatu wierzycelności wynikającej z umowy dostawy energii elektrycznej niezwiązanej z inwestycją, przysługującej przedsiębiorstwu z państwa niebędącego stroną tego traktatu wobec przedsiębiorstwa publicznego z innej umawiającej się strony owego traktatu, nie stanowi „inwestycji” w rozumieniu tych postanowień.

⁽¹⁾ Dz.U. C 413 z 9.12.2019.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov – Rumunia) – Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov / LG, MH

(Sprawa C-790/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zapobieganie wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu – Dyrektywa (UE) 2015/849 – Dyrektywa 2005/60/WE – Przepięstwo prania pieniędzy – Pranie pieniędzy przez sprawcę przestępstwa źródłowego („pranie pieniędzy przez ten sam podmiot, który je uzyskał”)]

(2021/C 431/21)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Braşov

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov

Druga strona postępowania: LG, MH

Przy udziale: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu przewidującemu, że przestępstwo prania pieniędzy w rozumieniu tego przepisu może zostać popełnione przez sprawcę działalności przestępczej, z której pochodzą dane środki pieniężne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 17.2.2020.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Gera – Niemcy) – Toropet Ltd. / Landkreis Greiz

(Sprawa C-836/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zdrowie publiczne – Przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi – Rozporządzenie (WE) nr 1069/2009 – Artykuł 9 lit. d) i art. 10 lit. a) i f) – Klasyfikacja towarów – Rozkład, zepsucie i obecność ciał obcych w materiale – Wpływ na klasyfikację pierwotną]

(2021/C 431/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Gera

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Toropet Ltd.

Strona pozwana: Landkreis Greiz

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1, art. 9 lit. h) oraz art. 10 lit. a) i f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) w związku z art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pierwotnie zaklasyfikowane jako materiał kategorii 3 w rozumieniu art. 10 lit. a) i f) tego rozporządzenia, zmienione w wyniku rozkładu lub zepsucia lub też zmieszane z ciałami obcymi, takimi jak kawałki tynku lub trociny, tak że wspomniany materiał nie nadaje się już do spożycia przez ludzi lub nie jest wolny od wszelkiego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub zwierząt, nie odpowiadają poziomowi zagrożenia związanemu z tą klasyfikacją i w związku z tym muszą zostać przeklasyfikowane do niższej kategorii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 z 16.3.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln – Niemcy) – Vodafone GmbH / Bundesrepublik Deutschland, reprezentowana przez Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

(Sprawa C-854/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Łączność elektroniczna – Rozporządzenie (UE) 2015/2120 – Artykuł 3 – Dostęp do otwartego Internetu – Artykuł 3 ust. 1 – Prawa użytkowników końcowych – Artykuł 3 ust. 2 – Zakaz stosowania postanowień umownych i praktyk handlowych ograniczających korzystanie przez użytkowników końcowych z ich praw – Artykuł 3 ust. 3 – Obowiązek równego i niedyskryminacyjnego traktowania transmisji danych – Możliwość zastosowania odpowiednich środków zarządzania transmisją danych – Dodatkowa opcja taryfowa zwana „stawką zerową” – Wykluczenie „stawki zerowej” w przypadku roamingu]

(2021/C 431/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vodafone GmbH

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland, reprezentowana przez Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

Sentencja

Artykuł 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego Internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii należy interpretować w ten sposób, że ograniczenie korzystania z roamingu ze względu na aktywną opcję taryfową zwanej „stawką zerową” jest niezgodne z obowiązkami wynikającymi z art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 z 16.3.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 września 2021 r. – European Federation of Public Service Unions (EPSU) / Komisja Europejska, Jan Willem Goudriaan

(Sprawa C-928/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Prawo instytucjonalne – Polityka społeczna – Artykuły 154 i 155 TFUE – Dialog społeczny między partnerami społecznymi na poziomie Unii Europejskiej – Informowanie i przeprowadzanie konsultacji z urzędnikami i pracownikami administracji rządowej centralnej państw członkowskich – Umowa zawarta pomiędzy partnerami społecznymi – Wspólne żądanie stron-sygnatariuszy tej umowy w zakresie wykonania jej na poziomie Unii – Odmowa przedłożenia przez Komisję Europejską Radzie Unii Europejskiej wniosku dotyczącego decyzji – Stopień kontroli sądowej – Obowiązek uzasadnienia decyzji odmownej]

(2021/C 431/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (przedstawiciele: R. Arthur, solicitor, K. Apps, barrister)

Druga strona postępowania: Jan Willem Goudriaan (przedstawiciele: R. Arthur, solicitor, K. Apps, barrister), Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Martínez del Peral, M. Kellerbauer i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) European Federation of Public Service Unions (EPSU) zostaje obciążona, poza własnymi kosztami postępowania, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 68 z 2.3.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers – Belgia) – X / État belge

(Sprawa C-930/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuł 13 ust. 2 – Prawo pobytu członków rodziny obywatela Unii – Małżeństwo zawarte pomiędzy obywatelem Unii Europejskiej i obywatelem państwa trzeciego – Zachowanie, w przypadku rozwodu, prawa pobytu przez obywatela państwa trzeciego będącego ofiarą aktów przemocy domowej ze strony współmałżonka – Obowiązek wykazania istnienia wystarczających środków – Brak takiego obowiązku w dyrektywie 2003/86/WE – Ważność – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 20 i 21 – Równość traktowania – Różnica w traktowaniu w zależności od tego, czy członek rodziny rozdzielonej jest obywatelem Unii czy obywatelem państwa trzeciego – Brak porównywalności sytuacji]

(2021/C 431/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil du Contentieux des Étrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: État belge

Sentencja

Analiza pytania prejudycjalnego zadanego przez sąd odsyłający nie wykazała niczego, co mogłoby podważyć ważność art. 13 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG w świetle postanowień art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 77 z 9.3.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Győri Ítéltábla – Węgry) – JZ / OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

(Sprawa C-932/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Nieuczciwe warunki umowne – Dyrektywa 93/13/EWG – Artykuł 1 ust. 2 – Artykuł 6 ust. 1 – Kredyt denominowany w walucie obcej – Różnica między kursem wymiany mającym zastosowanie przy uruchomieniu środków z kredytu a kursem mającym zastosowanie przy ich spłacie – Uregulowanie państwa członkowskiego przewidujące zastąpienie nieuczciwego warunku przepisem prawa krajowego – Możliwość unieważnienia przez sąd krajowy całej umowy zawierającej nieuczciwy warunek umowny – Ewentualne uwzględnienie ochrony przewidzianej przez te przepisy i woli konsumenta dotyczącej stosowania tych przepisów]

(2021/C 431/26)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Győri Ítéltábla

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: JZ

Strona pozwana: OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które, w odniesieniu do umów kredytu zawartych z konsumentem, prowadzą do stwierdzenia nieważności warunku dotyczącego różnicy kursowej uznawanego za nieuczciwy i zobowiązują właściwy sąd krajowy do zastąpienia go przepisem prawa krajowego nakazującym stosowanie oficjalnego kursu wymiany, nie przewidując dla tego sądu możliwości uwzględnienia żądania zainteresowanego konsumenta, zmierzającego do unieważnienia umowy kredytu w całości, nawet jeśli ten sąd uznałby, że utrzymanie w mocy tej umowy byłoby sprzeczne z interesami konsumenta, zwłaszcza w świetle ryzyka kursowego, które konsument nadal ponosiłby na podstawie innego warunku rzeczzonej umowy, pod warunkiem że ten sam sąd jest jednak w stanie ustalić – w ramach wykonywania przysługujących mu suwerennych uprawnień w zakresie oceny dowodów, nad którymi nie może przeważać wola wyrażona przez tego konsumenta – że zastosowanie środków przewidzianych przez te przepisy krajowe pozwala na przywrócenie sytuacji prawnej i faktycznej tego konsumenta, jaka istniałaby w braku tego nieuczciwego warunku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 30 czerwca 2021 r. w sprawie T-635/19, *Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro i in. / Komisja*, wniesione w dniu 3 września 2021 r. przez *Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro i in.*

(Sprawa C-549/21 P)

(2021/C 431/27)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: *Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro*, *Montani Antaldi Srl*, *Fondazione Cassa di Risparmio di Fano*, *Fondazione Cassa di Risparmio di Jesi*, *Fondazione Cassa di Risparmio della Provincia di Macerata* (przedstawiciele: adwokaci *A. Sandulli*, *S. Battini*, *B. Cimino*)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku z dnia 30 czerwca 2021 r. ogłoszonego przez trzecią izbę Sądu Unii Europejskiej w sprawie *Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro i in.* / Komisja (T-635/19);
- w konsekwencji, zgodnie z żądaniem w pierwszej instancji, ustalenie i stwierdzenie powstania odpowiedzialności pozaumownej Komisji Europejskiej z tego powodu, że uniemożliwiła ona, w drodze niezgodnych z prawem instrukcji przekazanych krajowym władzom włoskim, dokapitalizowanie Banca delle Marche przez Fondo Interbancario italiano per Tutela dei Depositi (międzybankowy fundusz ochrony depozytów);
- w związku z powyższym, zasądzenie od Komisji Europejskiej odszkodowania za szkody wyrządzone skarżącym, oszacowane zgodnie z kryteriami przedstawionymi w skardze lub w kwocie, jaka zostanie uznana za słuszną;
- ewentualnie, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w celu zbadania pozostałych zarzutów podniesionych w pierwszej instancji;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zarzut pierwszy odwołania: oczywiste przeinaczenie i wprowadzające w błąd przedstawienie okoliczności faktycznych i środków dowodowych zgromadzonych w pierwszej instancji, brak zbadania decydującej okoliczności faktycznej oraz nielogicznego i błędnego charakteru uzasadnienia.

Zdaniem Sądu materiał dowodowy dostarczony w toku postępowania nie jest wystarczający do wykazania, że na decyzję władz włoskich decydujący wpływ miała Komisja, i że, przeciwnie, nie podjęły one decyzji w sposób niezależny, na podstawie własnej oceny dotyczącej terminów, sposobów i przesłanek restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banca delle Marche. Podsumowując, zdaniem Sądu na restrukturyzację i uporządkowaną likwidację Banca delle Marche ze strony władz włoskich zasadniczo miał wpływ jego stan u progu upadłości. Z tego względu, chociaż Komisja utrudniała/uniemożliwiała działania naprawcze, nie może zostać uznana za odpowiedzialną za decyzję w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banca delle Marche. Takie przedstawienie stanowi oczywiste przeinaczenie dowodów. Wszystkie okoliczności faktyczne, dowody, stwierdzone przesłanki i poufne dokumenty uzyskane w toku postępowania wydają się jednoznaczne: władze włoskie na każdym etapie przypominały skuteczne i niemożliwe do przewyżczenia uwarunkowania wynikające z dokładnych instrukcji otrzymanych od Komisji Europejskiej. Z dokumentów w aktach sprawy w pierwszej instancji wynika bowiem z pewnością: i) że władze włoskie poszukiwały wszelkich możliwych alternatywnych rozwiązań w celu przeprowadzenia postępowania naprawczego wobec Banca delle Marche, co zostało uniemożliwione przez sprzeciw Komisji Europejskiej; ii) że te alternatywne rozwiązania w wysokim stopniu ograniczyły szkodliwy wpływ na akcjonariuszy i obligatariuszy.

2. Drugi motyw odwołania: naruszenie lub błędne zastosowanie art. 340 akapit drugi TFUE, a w szczególności wymogów dotyczących stwierdzenia związku przyczynowego określonych w prawie Unii; naruszenie zasady skuteczności i bliskości dowodów.

W ramach stwierdzenia związku przyczynowego Sąd wyraźnie pomylił przyczynę „decydującą” i przyczynę „wyłączną” szkody. Zachowanie Komisji nie mogłoby też być „wyłączną” przyczyną restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banca delle Marche. Jak jednak obszernie wykazały i udokumentowały strony skarżące w pierwszej instancji, takie zachowanie Komisji było z pewnością przyczyną „decydującą”. W konsekwencji, poprzez wykluczenie istnienia związku przyczynowego tylko z tego względu, że zarzucane zachowanie instytucji europejskiej nie stanowiło „wyłącznej” przyczyny szkody podnoszonej przez strony skarżące, Sąd dopuścił się oczywistego błędu co do prawa w wykładni pojęcia „wystarczająco bezpośredniego związku przyczynowego”. Z powyższego wynika naruszenie lub błędne zastosowanie art. 340 akapit drugi TFUE, a w szczególności wymogów dotyczących stwierdzenia związku przyczynowego określonych w prawie Unii, a także naruszenie zasady skuteczności i bliskości dowodów.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – Hiszpania / Komisja

(Sprawa T-355/18) ⁽¹⁾

[System językowy – Ogłoszenia o konkursach otwartych celem naboru administratorów w dziedzinie zdrowia publicznego i bezpieczeństwa żywności – Ograniczenie wyboru języka 2 do czterech języków – Rozporządzenie nr 1 – Artykuł 1d ust. 1, art. 27 i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego – Dyskryminacja ze względu na język – Interes służby – Proporcjonalność]

(2021/C 431/28)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: S. Centeno Huerta i L. Aguilera Ruiz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Ruiz García, L. Vernier, D. Milanowska, I. Galindo Martín i T. Lilamand, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 263 TFUE wniosek o stwierdzenie nieważności ogłoszeń o konkursie otwartym EPSO/AD/340/18 mającym na celu sporządzenie listy rezerwy kadrowej w dziedzinie zdrowia i bezpieczeństwa żywności (audyt, kontrola i ocena) oraz EPSO/AD/341/18 mającym na celu sporządzenie listy rezerwy kadrowej w bezpieczeństwie żywności (polityka i prawodawstwo) (Dz.U. 2018, C 97 A, s. 1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność ogłoszeń o konkursie otwartym EPSO/AD/340/18 mającym na celu sporządzenie listy rezerwy kadrowej w dziedzinie zdrowia i bezpieczeństwa żywności (audyt, kontrola i ocena) oraz EPSO/AD/341/18 mającym na celu sporządzenie listy rezerwy kadrowej w bezpieczeństwie żywności (polityka i prawodawstwo).
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Królestwo Hiszpanii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – AH / Eurofound

(Sprawa T-52/19) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Personel kontraktowy – Ujawnienie danych osobowych – Wniosek o udzielenie wsparcia – Oddalenie wniosku – Brak właściwości podmiotu wydającego akt niekorzystny – Akt sporządzony i podpisany przez zewnętrzną kancelarię prawną – Odpowiedzialność – Krzywda]

(2021/C 431/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: AH (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Europejska Fundacja na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) (przedstawiciele: F. van Boven i M. Jepsen, pełnomocnicy, których wspierał C. Callanan, solicitor)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie dotyczące, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 22 marca 2018 r., sporządzonej i podpisanej przez zewnętrzną kancelarię prawną, dotyczącej wniosku skarżącego o udzielenie mu wsparcia w związku z ujawnieniem jego danych osobowych oraz o przyznanie zadośćuczynienia, a po drugie, naprawienia krzywdy, jaką miał on ponieść wskutek wydania tej decyzji oraz wskutek tego ujawnienia.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 22 marca 2018 r. sporządzonej i podpisanej przez zewnętrzną kancelarię prawną dotyczącej wniosku AH o udzielenie wsparcia w związku z ujawnieniem jego danych osobowych.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Europejska Fundacja na Rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez AH.

(¹) Dz.U. C 112 z 25.3.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – Hiszpania / Komisja

(Sprawa T-554/19) (¹)

[System językowy – Ogłoszenie o konkursie otwartym w celu zatrudnienia administratorów w dziedzinach prawa konkurencji, prawa finansowego, przepisów dotyczących unii gospodarczej i walutowej, przepisów finansowych mających zastosowanie do budżetu UE oraz ochrony monet euro przed fałszowaniem – Ograniczenie wyboru języka 2 do czterech języków – Rozporządzenie nr 1 – Artykuł 1d ust. 1, art. 27 i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego – Dyskryminacja ze względu na język – Interes służby – Proporcjonalność]

(2021/C 431/30)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: L. Aguilera Ruiz, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Galindo Martín, T. Lilamand i D. Milanowska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/374/19 w celu utworzenia listy rezerwy kadrowej w dziedzinach prawa konkurencji, prawa finansowego, przepisów dotyczących unii gospodarczej i walutowej, przepisów finansowych mających zastosowanie do budżetu UE oraz ochrony monet euro przed fałszowaniem

(Dz.U. 2019, C 191A, s. 1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/374/19 w celu utworzenia listy rezerwy kadrowej w dziedzinach prawa konkurencji, prawa finansowego, przepisów dotyczących unii gospodarczej i walutowej, przepisów finansowych mających zastosowanie do budżetu UE oraz ochrony monet euro przed fałszowaniem (Dz.U. 2019, C 191A, s. 1).
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Królestwo Hiszpanii.

(¹) Dz.U. C 319 z 23.9.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – AH / Eurofund(Sprawa T-630/19) ⁽¹⁾

[Służba Publiczna – Personel kontraktowy – Mobbing – Wniosek o udzielenie wsparcia – Skarga o stwierdzenie nieważności – Zawisłość sporu – Interes prawny – Dopuszczalność – Zasada zgodności skargi z zażaleniem – Obowiązek uzasadnienia – Brak właściwości organu wydającego akt – Błąd w ocenie – Odpowiedzialność – Krzywda]

(2021/C 431/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: AH (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Europejska Fundacja na Rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (przedstawiciele: F. van Boven i M. Jepsen, pełnomocnicy, których wspierał C. Callanan, solicitor)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 270 TFUE wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Eurofundu z dnia 9 listopada 2018 r. w sprawie zamknięcia dochodzenia administracyjnego AI-2018/01, wszczętego w następstwie skargi na mobbing złożonej przez skarżącego na przełożonych oraz o zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego z racji tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) AH pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Europejską Fundację na Rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofund).

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – Qx World / EUIPO – Mandelay (EDUCTOR)(Sprawa T-84/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy EDUCTOR – Wcześniej niezarejestrowany znak towarowy EDUCTOR – Artykuł 53 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 60 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Artykuł 8 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 8 ust. 3 rozporządzenia 2017/1001) – Artykuł 71 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 72 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 16 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625 – Artykuł 6a konwencji paryskiej]

(2021/C 431/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Qx World Kft. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: adwokaci Á. László i A. Cserny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Mandelay Magyarország Kereskedelmi Kft. (Mandelay Kft.) (Szeged, Węgry) (przedstawiciele: adwokaci V. Luszcz, C. Sár i É. Ulviczki)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 listopada 2019 r. (sprawa 1310/2019–5), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Qx World a Mandelay.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 listopada 2019 r.
- 2) Qx World Kft, EUIPO i Mandelay Kft pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 114 z 6.4.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – IY / Parlament

(Sprawa T-154/20) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Personel tymczasowy – Grupa polityczna – Zwolnienie – Oczywisty błąd w ocenie – Nadużycie władzy – Prawo do bycia wysłuchanym – Równość traktowania – Obowiązek dbałości – Zasada dobrej administracji – Odpowiedzialność]

(2021/C 431/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: IY (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck i A. Guillerme)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Scafarto i I. Lázaro Betancor, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu z dnia 4 lipca 2019 r. o rozwiązaniu umowy o pracę skarżącej w charakterze członka personelu tymczasowego oraz, po drugie, zasądzenia zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej miała doznać skarżąca w wyniku tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) IY zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – IZ / Parlament

(Sprawa T-155/20) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Personel tymczasowy – Grupa polityczna – Zwolnienie – Oczywisty błąd w ocenie – Nadużycie władzy – Prawo do bycia wysłuchanym – Równość traktowania – Obowiązek dbałości – Zasada dobrej administracji – Odpowiedzialność]

(2021/C 431/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: IZ (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck i A. Guillerme)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: C. González Argüelles i I. Lázaro Betancor, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu z dnia 4 lipca 2019 r. o rozwiązaniu umowy o pracę skarżącej w charakterze członka personelu tymczasowego oraz, po drugie, zasądzenia zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej miała doznać skarżąca w wyniku tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) IZ zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – JA / Parlament

(Sprawa T-156/20) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Personel tymczasowy – Grupa polityczna – Zwolnienie – Oczywisty błąd w ocenie – Nadużycie władzy – Prawo do bycia wysłuchanym – Równość traktowania – Obowiązek dbałości – Zasada dobrej administracji – Odpowiedzialność]

(2021/C 431/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: JA (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck i A. Guillerme)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: I. Lázaro Betancor i N. Scafarto, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE mająca na celu uzyskanie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu z dnia 4 lipca 2019 r. o zakończeniu zawartej ze skarżącym umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego oraz, po drugie, zadośćuczynienia za krzywdę, której skarżący miał doznać w wyniku tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) JA zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – SBG / EUIPO – VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY)

(Sprawa T-458/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy GEOGRAPHICAL NORWAY – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Artykuł 51 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Zła wiara – Obowiązek uzasadnienia]

(2021/C 431/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Super Brand Licencing (SBG) (Villeurbanne, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan i A. Sion)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Hanf i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: VF International Sagl (Stabio, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci T. van Innis i A. Van der Planken)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 kwietnia 2020 r. (sprawa R 1178/2019-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między VF International a SBG.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 6 kwietnia 2020 r. (sprawa R 1178/2019-1).
- 2) EUIPO i VF International Sagl zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 31.8.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – SBG / EUIPO – VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY EXPEDITION)

(Sprawa T-459/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy GEOGRAPHICAL NORWAY EXPEDITION – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Zła wiara – Obowiązek uzasadnienia]

(2021/C 431/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Super Brand Licencing (SBG) (Villeurbanne, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan i A. Sion)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Hanf i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: VF International Sagl (Stabio, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci T. van Innis i A. Van der Planken)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 kwietnia 2020 r. (sprawa R 664/2019-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między VF International a SBG.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 6 kwietnia 2020 r. (sprawa R 664/2019-1).
- 2) EUIPO i VF International Sagl zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 31.8.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – SBG / EUIPO – VF International (Geographical Norway)
(Sprawa T-460/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy Geographical Norway – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Zła wiara – Obowiązek uzasadnienia]

(2021/C 431/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Super Brand Licencing (SBG) (Villeurbanne, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan i A. Sion)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Hanf i V. Ruzek, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: VF International Sagl (Stabio, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci T. van Innis i A. Van der Planken)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 kwietnia 2020 r. (sprawa R 662/2019-1), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między VF International a SBG.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności intelektualnej (EUIPO) z dnia 6 kwietnia 2020 r. (sprawa R 662/2019-1).
- 2) EUIPO i VF International Sagl zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 31.8.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – SBG / EUIPO – VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY)

(Sprawa T-461/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy GEOGRAPHICAL NORWAY – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Zła wiara – Obowiązek uzasadnienia]

(2021/C 431/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Super Brand Licencing (SBG) (Villeurbanne, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan i A. Sion)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Hanf i V. Ruzek, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: VF International Sagl (Stabio, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci T. van Innis i A. Van der Planken)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 kwietnia 2020 r. (sprawa R 661/2019-1), dotycząc postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między VF International a SBG.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności intelektualnej (EUIPO) z dnia 6 kwietnia 2020 r. (sprawa R 661/2019-1).
- 2) EUIPO i VF International Sagl zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 31.8.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – Eos Products / EUIPO (Kształt sferycznego pojemnika)

(Sprawa T-489/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie trójwymiarowego unijnego znaku towarowego – Kształt sferycznego pojemnika – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 431/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Eos Products Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat S. Stolzenburg-Wiemer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Walicka i M. Eberl, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 czerwca 2020 r. (sprawa R 2017/2019-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia trójwymiarowego tworzonoego przez kształt sferycznego pojemnika jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Eos Products Sàrl zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 313 z 21.9.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – Sfera Joven / EUIPO – Koc (SFORA WEAR)

(Sprawa T-493/20) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SFORA WEAR – Wcześniejsze graficzne unijne znaki towarowe Sfera KIDS i Sfera – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2017/1001]]

(2021/C 431/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sfera Joven, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Capostagno, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Andrzej Koc (Kobyłka, Polska) (przedstawiciel: adwokat J. Aftyka)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 maja 2020 r. (sprawa R 2030/2019-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Sferą Joven a Andrzejem Kocem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sfera Joven, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 320 z 28.9.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – QB / EBC

(Sprawa T-555/20) (¹)

[Służba publiczna – Personel EBC – Sprawozdanie z oceny – Postępowanie w sprawie oceny w 2015 r. – Wykonanie wyroku Sądu – Artykuł 266 TFUE – Obowiązek bezstronności – Przewodnik oceny członków personelu EBC – Oczywisty błąd w ocenie – Odpowiedzialność]

(2021/C 431/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: QB (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: B. Ehlers i F. Malfrière, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE i art. 50a Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny skarżącej za okres oceny za 2015 r. i, po drugie, o zadośćuczynienie za krzywdę, jakiej miała doznać w wyniku tej czynności.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) QB pokrywa, poza własnymi kosztami postępowania, koszty poniesione przez Europejski Bank Centralny (EBC).

(¹) Dz.U. C 359 z 26.10.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. Cara Therapeutics / EUIPO – Gebro Holding (KORSUVA)

(Sprawa T-584/20) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego KORSUVA – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy AROSUVA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2021/C 431/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cara Therapeutics, Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: J. Day, solicitor, i adwokat T. de Haan)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Gebro Holding GmbH (Fieberbrunn, Austria) (przedstawiciel: adwokat M. Konzett)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 lipca 2020 r. (sprawa R 2450/2019-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Gebro Holding a Cara Therapeutics.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Cara Therapeutic, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 390 z 16.11.2020.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – Griesbeck / Parlament(Sprawa T-10/21) ⁽¹⁾

[Prawo instytucjonalne – Przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu – Dodatek na zatrudnienie asystentów parlamentarnych – Windykacja nienależnie wypłaconych kwot – Ciężar dowodu – Prawo do obrony – Błąd w ocenie – Proporcjonalność]

(2021/C 431/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nathalie Griesbeck (Ancy-sur-Moselle, Francja) (przedstawiciele: adwokaci J.-L. Teheux, J.-M. Rikkers i G. Selnet)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Görlitz, T. Lazian i M. Ecker, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Prezydium Parlamentu z dnia 5 października 2020 r. podtrzymującej w mocy decyzję kwestorów z dnia 21 kwietnia 2020 r. oddalającą zażalenie złożone na decyzję sekretarza generalnego Parlamentu z dnia 18 października 2019 r. w sprawie odzyskania od skarżącej kwoty 111 872,18 niesłusznie wypłaconej z tytułu zatrudnienia asystentów parlamentarnych, wskazanej decyzji sekretarza generalnego Parlamentu i odnośnej noty obciążeniowej z dnia 24 października 2019 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nathalie Griesbeck pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 1.3.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 1 września 2021 r. – Be Smart / Komisja(Sprawa T-18/21) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa – Skarga do Komisji – Skarga na bezczynność – Zajęcie stanowiska przez Komisję po wniesieniu skargi i kończące stan bezczynności – Umorzenie postępowania]

(2021/C 431/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Be Smart Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Satta, G. Roberti, A. Romano i I. Peregò)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Blanck i F. Tomat, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 265 TFUE żądanie stwierdzenia, że Komisja niezgodnie z prawem nie zajęła stanowiska w przedmiocie skargi złożonej przez skarżącą w dniu 15 października 2014 r. dotyczącej środków pomocy państwa, jakie miały zostać przyznane przez Republikę Włoską konsorcjum międzyuniwersyteckiemu Cineca.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.

2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Be Smart Srl.

(¹) Dz.U. C 79 z 8.3.2021.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2021 r. – PV / Komisja

(Sprawa T-78/21)

(2021/C 431/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PV (przedstawiciel: adwokat D. Birkenmaier)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w rezultacie

— stwierdzenie nieważności następujących decyzji: oddalającej pierwotny wniosek D/191/20 z dnia 20 lipca 2020 r., oddalającej zażalenie R/458/20 z dnia 29 stycznia 2021 r., oddalającej zażalenie R/137/21 z dnia 1 lipca 2021 r. oraz oddalającej zażalenie R/512/20 z dnia 26 lutego 2021 r. we wszystkich ich aspektach, na podstawie ogólnej zasady prawa „*fraus omnia corrumpit*”, poważnego wprowadzenia w błąd i utraty praw socjalnych, czego zabrania art. 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaney dalej „kartą”);

— stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie R/512/20 z dnia 26 lutego 2021 r. w konsekwencji naruszenia art. 41 ust. 2 lit. a) karty;

— przyznanie odszkodowania na podstawie art. 268 i 340 TFUE:

— zasądzenie zadośćuczynienia w wysokości 100 000 EUR oraz odszkodowania w wysokości 47 221,02 EUR za krzywdę i szkodę poniesione w wyniku tych podważanych decyzji, szacowane łącznie na 147 221,02 EUR z zastrzeżeniem zmiany wysokości tej kwoty i powiększenia jej o odsetki za zwłokę i odsetki wyrównawcze do dnia całkowitej spłaty;

w każdym razie

— obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami, w tym kosztami pomocy prawnej.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi 10 zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1, 3, 4 i 31 ust. 1 karty, jak również art. 1e ust. 2 i art. 12a Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia ogólnej zasady prawa „*fraus omnia corrumpit*” i art. 41 ust. 1 karty z uwagi na złożenie fałszywego podpisu na decyzji o cofnięciu wszystkich uprawnień emerytalnych skarżącego.
3. Zarzut trzeci dotyczący umyślnego, bezprawnego zachowania i niewłaściwego wykorzystania środków, które doprowadziły do kolejnego naruszenia zasady „*fraus omnia corrumpit*”.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 59 i 60 regulaminu pracowniczego, naruszenia zasady legalności i porządku publicznego przez Urząd Administracji i Rozliczania Należności Indywidualnych (PMO) Komisji, który nie jest uprawniony do cofnięcia uprawnień emerytalnych w drodze arbitralnej kary nałożonej na tylko jedną osobę.

5. Zarzut piąty dotyczący istotnego naruszenia art. 34 karty w związku z utratą praw socjalnych oraz naruszenia art. 77 regulaminu pracowniczego, prowadzącego do cofnięcia uprawnień emerytalnych.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady prawa „ne bis in idem” i art. 50 karty, jak również art. 9 ust. 3 załącznika IX do regulaminu pracowniczego.
7. Zarzut siódmy dotyczący istotnego naruszenia art. 41 ust. 2 lit. a) karty oraz naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, ponieważ kara w postaci wydalenia ze służby jest najsurowszą karą przewidzianą w regulaminie pracowniczym, do której Komisja dodała ponadto karę w postaci pozbawienia wszelkich praw emerytalnych na całe życie.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący nadużycia władzy przez służby PMO, ponieważ decyzja o obniżeniu uprawnień emerytalnych „pro tempore” może zostać podjęta jedynie przez trójstronny organ powołujący w ramach postępowania dyscyplinarnego w przedmiocie wydalenia ze służby, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. h) załącznika IX do regulaminu pracowniczego.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i art. 20 karty. Skarżący podnosi, że urzędnik wydalony ze służby z powodów nieskończenie poważniejszych niż te, na których podstawie on sam został wydalony ze służby, poniósłby łagodniejszą karę niż kara w postaci potrącenia emerytury otrzymywanej na gruncie regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2021 r. – Ferriera Valsabbia i Valsabbia Investimenti / Komisja

(Sprawa T-410/21)

(2021/C 431/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Ferriera Valsabbia i Valsabbia Investimenti (Odolo, Włochy) (przedstawiciel(-e): adwokaci D. Fosselard, D. Slater i G. Carnazza)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- (i) zobowiązanie Unii, reprezentowanej przez Komisję, do zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty 10 250 000 EUR według stopy procentowej ustalonej przez EBC dla podstawowych operacji refinansowania obowiązującej w pierwszym dniu miesiąca, w którym przypada data płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego, za okres od dnia 9 marca 2010 r. do dnia 14 listopada 2017 r., po odliczeniu odsetek wynoszących 372 812,31 EUR, już otrzymanych przez skarżąc, w wysokości równej zatem 3 174 389,74 EUR, lub ewentualnie do zapłaty odsetek za zwłokę obliczonych według stopy procentowej uznanej przez Sąd za właściwą;
- (i) zobowiązanie Unii, reprezentowanej przez Komisję, do zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty, o której mowa w powyższym pkt (i), za okres od dnia 14 listopada 2017 r. do dnia rzeczywistej zapłaty, według stopy procentowej ustalonej przez EBC dla podstawowych operacji refinansowania obowiązującej w pierwszym dniu miesiąca, w którym przypada data płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego lub ewentualnie według stopy procentowej uznanej przez Sąd za właściwą;
- (iii) tytułem ewentualnym w stosunku do pkt (ii) powyżej, zobowiązanie Unii, reprezentowanej przez Komisję, do zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty, o której mowa w powyższym pkt (i), za okres od dnia 2 marca 2021 r. do dnia rzeczywistej zapłaty, , według stopy procentowej ustalonej przez EBC dla podstawowych operacji refinansowania obowiązującej w pierwszym dniu miesiąca, w którym przypada data płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego lub ewentualnie według stopy procentowej uznanej przez Sąd za właściwą;
- (iv) dodatkowo lub tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności komunikatu Komisji z dnia 30 kwietnia 2021 r., Ref. Ares(2021) 2904093;

— (v) obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą trzy zarzuty

1. Zarzut pierwszy, dotyczący żądania odszkodowania, jest oparty na błędnym wykonaniu przez Komisję wyroku z dnia 21 września 2017 r., *Ferriera Valsabbia i in./Komisja* (C-86/15 P i C-87/15 P, EU:C:2017:717), z naruszeniem art. 266 akapit pierwszy TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

— Skarżące podnoszą w tym względzie, że Komisja nie zapewniła pełnej zapłaty odsetek za zwłokę od grzywny zwróconej w następstwie tego wyroku.

2. Zarzut drugi, dotyczący żądania stwierdzenia nieważności, jest oparty na naruszeniu art. 266 i 296 TFUE. Naruszenie i błędne zastosowanie art. 46 Statutu Trybunału Sprawiedliwości. Brak uzasadnienia pisma Komisji z dnia 30 kwietnia 2021 r. Naruszenie prawa i oczywisty błąd w ocenie.

— Skarżące podnoszą w tym względzie, że pismo, w którym Komisja odmówiła zapłaty odsetek za zwłokę na rzecz skarżących, jest pozbawione właściwego należytego uzasadnienia i narusza zasady dotyczące przedawnienia.

3. Zarzut trzeci, dotyczący żądania stwierdzenia nieważności, jest oparty na naruszeniu i błędnym zastosowaniu art. 266 TFUE i rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012 ⁽¹⁾.

— Skarżące podnoszą w tym względzie, że art. 85a ust. 2 rozporządzenia delegowanego (WE, EURATOM) nr 2342/2002 ⁽²⁾, przywołany przez Komisję w piśmie z dnia 30 kwietnia 2021 r., w chwili zwrotu grzywny już nie obowiązywał, a zatem nie miał już zastosowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2012, L 362, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 357, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2021 r. – Feralpi / Komisja

(Sprawa T-413/21)

(2021/C 431/48)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Feralpi Holding SpA (Brescia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Roberti oraz I. Perego)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o: Trybunał:

— (i) na podstawie i do celów art. 266 akapit drugi, art. 268 i 340 akapit drugi TFUE zobowiązanie Unii, reprezentowanej przez Komisję, do naprawienia szkody poniesionej przez skarżącą z powodu braku zapłaty przez Komisję odsetek za zwłokę od kwoty grzywny należnych w wykonaniu, zgodnie z art. 266 TFUE, wyroku Trybunału Sprawiedliwości stwierdzającego nieważność z dnia 21 września 2017 r., *Holding SpA/Komisja Europejska* (C-85/15 P, EU:C:2017:709), które należy zakwalifikować jako:

(a) odsetki za zwłokę należne od kwoty grzywny zapłaconej tymczasowo przez skarżącą, za okres od dnia 4 marca 2010 r. do dnia 26 października 2017 r., w wysokości 10 250 000,00 EUR, określone na podstawie stopy procentowej ustalonej przez EBC dla podstawowych operacji refinansowania na dzień 1 marca 2010 r. (mianowicie jeden procent), powiększonej o trzy i pół punktu, z odliczeniem już otrzymanych odsetek bankowych, czyli 3 204 301,82 EUR, lub, tytułem ewentualnym, określone na podstawie stopy procentowej uznanej przez Sąd za odpowiednią;

- (b) odsetki za zwłokę w kwocie, o której mowa w pkt a), za okres od dnia 26 października 2017 r. do dnia rzeczywistej zapłaty, lub ewentualnie od dnia 16 marca 2021 r. do dnia rzeczywistej zapłaty, określone na podstawie stopy procentowej, o której mowa w pkt), lub ewentualnie innej stopy procentowej uznanej przez Sąd za odpowiednią;
- (ii) zgodnie z art. 263 akapit czwarty, stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w piśmie Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu w Komisji Europejskiej z dnia 30 kwietnia 2021 r. [Ref. Ares (2021) 2904279] odzrucającej wniosek o zwrot wspomnianych odsetek Feralpi Holding SpA z dnia 16 marca 2021 r.;
- (iii) obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi o odszkodowanie skarżąca podnosi jedyny zarzut dotyczący tego, że Komisja jest zobowiązana z tytułu odpowiedzialności pozaumownej, zgodnie z art. 266 akapit drugi, art. 268 i 340 akapit drugi TFUE do zapłaty na rzecz skarżącej tytułem odszkodowania sumy równej kwocie odsetek za zwłokę należnych od grzywny, która została jej wypłacona w wykonaniu, zgodnie z art. 266, wyroku Trybunału Sprawiedliwości stwierdzającego nieważność z dnia 21 września 2017 r., Holding SpA/Komisja Europejska (C-85/15 P, EU:C:2017:709), i kwocie odsetek za zwłokę należnych od rzeczony sumy.

Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia.

- Skarżąca podnosi w tym względzie, że uzasadnienie komunikatu Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu nie wskazuje powodów, dla których uważa ona, że roszczenie skarżącej jest przedawnione.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 266 TFUE i art. 46 Statutu Trybunału Sprawiedliwości.

- Skarżąca podnosi w tym względzie, że wskazanie przez Dyrekcję Generalną ds. Budżetu dnia, od którego rozpoczyna się bieg przedawnienia, jest oparte na błędnej wykładni art. 266 TFUE i art. 46 Statutu Trybunału Sprawiedliwości.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia i błędnego zastosowania art. 266 TFUE, rozporządzenia nr 966/2012⁽¹⁾ i rozporządzenia nr 1268/2012⁽²⁾.

- Skarżąca podnosi w tym względzie, że Dyrekcja Generalna ds. Budżetu powołała się na przepis, który już nie obowiązuje, i że właściwe przepisy rozporządzenia nr 966/12 i rozporządzenia nr 1268/2012 powinny w każdym razie stosowane w sposób spójny z art. 266 TFUE i nie mogą zwolnić Komisji z wynikających z niego obowiązków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2012, L 362, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2021 – eSlovensko Bratislava / Komisja

(Sprawa T-425/21)

(2021/C 431/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: eSlovensko Bratislava (Bratislava-Staré Mesto, Słowacja) (przedstawiciel: B. Fridrich, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2020)7415 wersja ostateczna z dnia 21 października 2020 r. zmieniającej decyzję wykonawczą C(2018)6712 w sprawie wyboru i przyznawania dotacji w ramach instrumentu „Łącząc Europę” w sektorze telekomunikacji (załącznik nr 1), doręczonej eSlovensko Bratislava w dniu 10 maja 2021 r. pocztą elektroniczną;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, przekroczenia uprawnień, naruszenia traktatów lub wszelkiej reguły prawnej związanej z ich stosowaniem, lub nadużycia władzy, w szczególności niewłaściwej oceny prawnej faktów i ustaleń (naruszenie prawa do dobrej administracji, przekroczenie uprawnień, naruszenie zasady proporcjonalności, zasady pewności prawa, zasady praworządności, zasady oczekiwań prawnych oraz niewłaściwa ocena prawna faktów i ustaleń w procesie wyboru i udzielania dotacji w ramach instrumentu „Łącząc Europę” 2018–1 CEF Telecom zaproszenie do składania wniosków CEF-TC- 2018–1, w szczególności działanie nr. 2018-SK-IA-0019 Słowackie Centrum Bezpiecznego Internetu V złożone przez eSlovensko Bratislava).
2. Zarzut drugi dotyczący zasądzenia od Komisji zwrotu kosztów i wydatków postępowania, zgodnie z powyższymi argumentami i podniesionym arbitralnym charakterem zaskarżonej decyzji Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2021 r. – Veen / Europol

(Sprawa T-436/21)

(2021/C 431/50)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Leon Leonard Johan Veen (Oss, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat T. Lysina)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol)

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), na rzecz skarżącego kwoty 50 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w uzasadnieniu swojej skargi o odszkodowanie z tytułu odpowiedzialności pozaumownej, wniesionej na podstawie art. 268 i 340 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 50 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794⁽¹⁾, podnosi jeden zarzut dotyczący niezgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych skarżącego przez stronę pozwaną.

W swoim zarzucie skarżący twierdzi, że strona pozwana załączyła do akt dochodzenia jako dowód w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko skarżącemu w Republice Słowackiej sporządzone przez nią sprawozdanie zawierające nieprawdziwe, negatywne i nieoparte dowodami informacje o skarżącym, co doprowadziło do wystąpienia zdarzenia wywołującego szkodę. Podnosi on, że w wyniku tego doszło do naruszenia jego czci i dobrego imienia oraz że naruszone zostało jego prawo do życia rodzinnego. W związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę powstała zatem krzywda, którą skarżący oszacował na 50 000 EUR.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. 2016, L 135, s. 53).

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2021 r. – IMG/Komisja**(Sprawa T-509/21)**

(2021/C 431/51)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: International Management Group (IMG) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i J. Y. de Cara)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
w konsekwencji
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 czerwca 2021 r., wydanej w wykonaniu wyroku Sądu z dnia 31 stycznia 2019 r. (sprawy C-183/17 P i C-184/17 P), zgodnie z którą skarżąca nie kwalifikuje się do wdrażania funduszy Unii na podstawie przepisów szczegółowo określających sposób zarządzania pośredniego, które mają zastosowanie wobec organizacji międzynarodowych w ramach zasad finansowych obowiązujących w Unii;
- zasądzenie od pozwanej naprawienia szkody majątkowej i zadośćuczynienia za krzywdę;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 266 TFUE. Skarżąca podnosi w tym względzie naruszenie powagi rzeczy osądzonej wyroku Trybunału z dnia 31 stycznia 2019 r.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności ze względu na naruszenie art. 41 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady pewności prawa.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że zdaniem skarżącej decyzja narusza prawo i jest obarczona oczywistymi błędami w ocenie.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia rozsądnego terminu.

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2021 r. – Associazione „Terra Mia Amici No Tap” / EIB**(Sprawa T-514/21)**

(2021/C 431/52)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Associazione „Terra Mia Amici No Tap” (Melendugno, Włochy) (przedstawiciel: adwokat A. Calò)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- ustalenie i stwierdzenie, że Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) zawinił, nie udzieliwszy odpowiedzi na przekazany przez skarżącą stowarzyszenie wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej;
- zobowiązanie Europejskiego Banku Inwestycyjnego do wydania decyzji o cofnięciu środków finansowych przyznanych na rzecz TAP AG;
- obciążenie EBI kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia konwencji z Aarhus ⁽¹⁾ i rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 z dnia 6 września 2006 r. ⁽²⁾. (zwanego dalej „rozporządzeniem Aarhus”).
    - W tym względzie strona skarżąca podnosi, że na podstawie art. 10 ust. 1 rozporządzenia Aarhus „Każda organizacja pozarządowa, która spełnia kryteria określone w art. 11, jest uprawniona do złożenia wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej do instytucji lub organu Wspólnoty, które przyjęły akt administracyjny zgodnie z prawem ochrony środowiska, lub w przypadku zarzutu zaniechania administracyjnego, które powinny były przyjąć taki akt”. W niniejszej sprawie EBI powinien był udzielić odpowiedzi w terminie przewidzianym w art. 10 wspomnianego rozporządzenia, czego nie zamierzał uczynić.
  2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia pkt 36 EIB Statement of Environmental and Social Principles and Standards [deklaracji EBI w sprawie zasad i standardów środowiskowych i społecznych] z 2009 r. W tym względzie strona skarżąca podnosi, że w szczególności w art. 36 przewidziano, iż EBI wymaga, by wszystkie przedsięwzięcia, które finansuje były zgodne co najmniej z:
    - Przepisami krajowymi obowiązującymi w dziedzinie ochrony środowiska;
    - Przepisami Unii Europejskiej (UE) obowiązującymi w dziedzinie ochrony środowiska, w szczególności z dyrektywą UE w sprawie oceny skutków wywieranych na środowisko (zwaną dalej „dyrektywą OOS”), z dyrektywami w sprawie ochrony przyrody oraz z dyrektywami sektorowymi i z tzw. dyrektywami „horyzontalnymi”;
    - Zasady i standardy właściwych międzynarodowych konwencji w sprawie ochrony środowiska włączonych do prawa Unii.
- W niniejszym przypadku nie dochowano żadnego z powyższych punktów.

Udowodnione są bowiem następujące naruszenia dotyczące:

a. Przepisów UE w dziedzinie ochrony środowiska, w szczególności:

- a.I Motywu 36 w związku z art. 4 i z art. 14 rozporządzenia nr 347/2013 ⁽³⁾ (brak analizy kosztów i korzyści).
- a.II Motywu 31 rozporządzenia nr 347/2013 w związku z art. 5 ust. 1 i z przypisem 1 załącznika IV do dyrektywy 2011/92/UE ⁽⁴⁾ (zewnętrzne skutki kumulatywne).
- a.III Motywu 31 rozporządzenia nr 347/2013 w związku z art. 5 ust. 1 i z przypisem 1 załącznika IV do dyrektywy 2011/92/UE (wewnętrzne skutki kumulatywne) – Zakaz tzw. „Salami Slicing” [taktyki rozdrabniania].
- a.IV Artykułu 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE, art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy siedliskowej.
- a.V Artykułu 4 ust. 4 dyrektywy 2009/147 ⁽⁵⁾, dyrektywy ptasiej.
- a.VI Motywu 30 i art. 9 rozporządzenia 1367/2006 w związku z art. 6 dyrektywy OOS (przejrzystość i udział).

- a.VII Motywu 28 w związku z art. 7 rozporządzenia nr 347/2013 (przepisy dotyczące siedlisk).
- a.VIII Naruszenie art. 191 ust. 1 TFUE w połączeniu z naruszeniem deklaracji Europejskiego Banku Inwestycyjnego w sprawie zasad i standardów środowiskowych i społecznych, zatwierdzonej przez Radę Dyrektorów w dniu 3 lutego 2009 r.
- b. Przepisy włoskie a w szczególności:
- b.I Dekret ustawodawczy 42/2004 o implementacji konwencji krajobrazowej, art. 26.
- b.II Dekret ustawodawczy 42/2004 o implementacji konwencji krajobrazowej, art. 146.
- b.III Artykuł 14b ustawy z dnia 7 sierpnia 1990 r. nr 241 konferencja służb.
- b.IV Przepis A57 rozporządzenia ministerialnego w sprawie zgodności z wymogami ochrony środowiska 223/14.
- b.V Dekret ustawodawczy 152/06 (brak kar).
- b.VI Artykuł 452c kodeksu karnego (katastrofa ekologiczna).
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r.
- W tym względzie strona skarżąca podnosi, że wydaje się, iż nigdy nie została dokonana odpowiednia analiza kosztów i korzyści.

- (¹) Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.U. 2005, L 124, s. 4).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006, L 264, s. 13).
- (³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylające decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009 (Dz.U. 2013, L 115, s. 39).
- (⁴) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. 2012, L 26, s. 1).
- (⁵) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. 2010, L 20, s. 7).

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2021 r. – European Paper Packaging Alliance / Komisja

(Sprawa T-518/21)

(2021/C 431/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Paper Packaging Alliance (Haga, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci F. Di Gianni, A. Scalini i F. Pili)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności sekcji 2.1.2 i 2.2.1 oraz tabel 4–2 i 4–8 wytycznych strony pozwanej w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 (¹) z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (²) w zakresie, w jakim dotyczą one produktów na bazie papieru z powłoką polimerową;

- stwierdzenie, tytułem żądania ewentualnego, niezgodności z prawem art. 3 ust. 2 dyrektywy (UE) 2019/904 w zakresie, w jakim włącza on produkty z papieru z powłoką polimerową do definicji „produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych”; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty oraz dwa zarzuty niezgodności z prawem.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że wytyczne przyjęte przez stronę pozwaną są sprzeczne z brzmieniem dyrektywy (UE) 2019/904, ponieważ posługując się błędną interpretacją pojęcia „główny składnik strukturalny”, przewidzianego w art. 3 ust. 1 dyrektywy (UE) 2019/904, włączają produkty na bazie papieru z powłoką polimerową do zakresu stosowania tej dyrektywy.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że włączenie produktów na bazie papieru z powłoką polimerową do zakresu stosowania dyrektywy (UE) 2019/904 jest sprzeczne z celami tej dyrektywy i narusza zasadę proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci, dotyczący przekroczenia przez stronę pozwaną granic jej kompetencji poprzez przyjęcie wytycznych będących przedmiotem sporu i wkroczenie w zakres prerogatyw prawodawcy Unii.
4. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem art. 3 ust. 2 dyrektywy (UE) 2019/904 w zakresie, w jakim prowadzi on do stosowania tej dyrektywy do produktów na bazie papieru z powłoką polimerową. Zgodnie z treścią tego zarzutu przepis ten jest niezgodny z prawem w zakresie, w jakim nie przewiduje progu pozwalającego na ustalenie, czy produkt jest częściowo wykonany z tworzywa sztucznego. Ponadto twierdzi ona, że przepis ten narusza zasadę równości i niedyskryminacji.
5. Drugi zarzut niezgodności z prawem dotyczy tego, że stosowanie dyrektywy (UE) 2019/904, a w szczególności środków ograniczających przewidzianych w tej dyrektywie w odniesieniu do produktów na bazie papieru z powłoką polimerową, stanowi nieuzasadnione ograniczenie swobody prowadzenia działalności gospodarczej i prawa własności, zapisanych odpowiednio w art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U.2019 L 155, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 2021 C 216, s. 1–46.

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2021 r. – E. Breuninger / Komisja

(Sprawa T-525/21)

(2021/C 431/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: E. Breuninger GmbH & Co. (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Vetter)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- o stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 28 maja 2021 r. (pomoc państwa SA.62784) zgodnie z art. 264 akapit pierwszy TFUE;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie

Zdaniem skarżącej pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie, stwierdzając w zaskarżonej decyzji, że niemiecki system pomocy „Allgemeine Bundesregelung Schadensausgleich, COVID-19” („ogólne uregulowanie federalne o rekompensowaniu strat, COVID-19”) jest zgodny z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 2 TFUE. Ograniczenie uprawnienia do złożenia wniosku w przypadku przedsiębiorstw o wielu obszarach działalności gospodarczej do takich, które osiągają co najmniej 80 % swoich obrotów dzięki działalności dotkniętej bezpośrednio lockdownem, jest arbitralne i zezwolenie na system pomocy jest nieproporcjonalne. Próg w wysokości 80 % znosi bez obiektywnego powodu związek przyczynowy między zarządzeniami w sprawie zamknięcia i szkodami, które wynikły stąd dla przedsiębiorstw o wielu obszarach działalności, zważywszy że przedsiębiorstwa te, mimo iż działania państwowe dotyczyły ich bezpośrednio i w znacznym stopniu, oraz związane z tym znaczące szkody mogą ewentualnie pozostać bez jakiegokolwiek rekompensaty. Prowadzi to do zakłócenia konkurencji zarówno w stosunku do konkurentów w obszarach działalności dotkniętych pandemią COVID-19, jak i w stosunku do konkurentów w obszarach działalności niedotkniętych pandemią COVID-19.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia uprawnień procesowych przewidzianych w art. 108 ust. 2 TFUE

Zdaniem skarżącej decyzja Komisji jest obciążona błędami w analizie i uzasadnieniu. Pozwana nie dała skarżącej w toku wstępnego postępowania wyjaśniającego możliwości przedstawienia swoich wątpliwości co do zgodności systemu pomocy z rynkiem wewnętrznym. Co więcej, pozwana nie uzasadniła wystarczająco decyzji w sprawie zezwolenia.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2021 r. – VP / Cedefop

(Sprawa T-534/21)

(2021/C 431/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VP (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji o niezastosowaniu się do pkt 1 i 2 sentencji wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-187/18, VP/Cedefop;
- stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzedłużeniu umowy o pracę zawartej ze stroną skarżącą na czas nieokreślony ze skutkiem wstecznym;
- zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez stronę skarżącą oszacowaną ex aequo et bono na pięćdziesiąt tysięcy euro;
- zasądzenie odszkodowania za szkodę poniesioną przez stronę skarżącą w wysokości kosztów wymaganego postępowania poprzedzającego wniesienie skargi od daty wydania wyroku w sprawie T-187/18, VP/Cedefop; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja strony pozwanej o niezastosowaniu się do pkt 1 i 2 sentencji wyroku z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-187/18, VP/Cedefop, oraz w konsekwencji o nieprzedłużeniu umowy o pracę zawartej ze stroną skarżącą jest obciążona naruszeniem obowiązku uzasadnienia;
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że strona pozwana naruszyła obowiązek staranności.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że strona pozwana naruszyła zasady równego traktowania i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
4. Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy przez stronę pozwaną.

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2021 r. – Tinnus Enterprises / EUIPO – Mystic Products (Urządzenia do przesyłu cieczy)

(Sprawa T-535/21)

(2021/C 431/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat T. Wuttke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 1 431 829–0009

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 czerwca 2021 r. w sprawie R 1004/2018-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez:
  - uwzględnienie odwołania strony skarżącej;
  - oddalenie w całości złożonego przez wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru wniosku ICD 10 297 mającego na celu unieważnienie prawa do zakwestionowanego wzoru;
  - obciążenie wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą i Wydziałem Unieważnień.
- obciążenie wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasad określonych w wyroku z dnia 24 marca 2021 r., Lego/EUIPO Delta Sport Handelskontor (Klocek stanowiący część zestawu konstrukcyjnego) (T-515/19, niepublikowany, EU:T:2021:155);
- Naruszenie zasad określonych w wyroku z dnia 8 marca 2018 r., DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172);
- Naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;

- Błędna interpretacja zgłoszenia patentowego EP 3 005 948 A2 i złożonego przez skarżącą zbiorowego zgłoszenia wzorów nr 1 431 829-0001-0010.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2021 r. – PBL i WA / Komisja

(Sprawa T-538/21)

(2021/C 431/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL) (Bron, Francja) i WA (przedstawiciel: J. Branco, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej z dnia 1 września 2021 r. – COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342)
- nakazanie Komisji Europejskiej:
  - skorzystanie z uprawnień przysługujących jej na podstawie art. 116 ust. 1 TFUE i nakazanie Fédération française de Football (francuskiej federacji piłki nożnej) natychmiastowego zaprzestania wszelkich normatywnych zakłóceń konkurencji oraz przestrzegania przepisów UEFA dotyczących licencji klubowych i finansowego fair play;
  - wszczęcie przeciwko Francji postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na podstawie art. 107 i 108 TFUE oraz art. 12 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. w związku bezprawną pomocą państwa przyznaną na rzecz Paris Saint-Germain oraz o przekazanie sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; oraz
- nakazanie Komisji, na podstawie art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r., przyjęcia środków tymczasowych wobec Francji w celu zaniechania przez nią dalszego wyrządzania szkody stronie skarżącej, poprzez nakazanie temu państwu zawieszenia wykonania następujących decyzji normatywnych, które powodują nieuczciwe zakłócenie konkurencji na skutek pomocy państwa stwarzającej selektywną korzyść, wpływającą na konkurencję i handel wewnątrzunijny w ramach jednolitego rynku UE:
  - sprawozdań z obrad zgromadzeń ogólnego i federalnego ligi zawodowej piłki nożnej z dnia 12 i 14 grudnia 2019 r., a także sprawozdań z obrad zgromadzeń ogólnego i federalnego ligi zawodowej piłki nożnej z dnia 10 grudnia 2020 r. przyjętych w imieniu Fédération française de Football (francuskiej federacji piłki nożnej) w ramach wykonywania przez nią jej prerogatyw w zakresie władzy publicznej;
  - decyzji z dnia 25 czerwca 2021 r., na mocy której komisja kontroli zawodowych klubów piłkarskich w ramach krajowej dyrekcji kontroli zarządzania Ligue de Football Professionnel (ligi zawodowej piłki nożnej), nie podjęła żadnych środków administracyjnych wobec PSG;
  - decyzji Ligue de Football Professionnel (ligi zawodowej piłki nożnej) – niepublikowanej – na mocy której zatwierdzono umowę podpisaną przez Lionela Messiego z Paris Saint-Germain.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Komisji Europejskiej COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342) z dnia 1 września 2021 r., w której odmówiono stornie skarżącej statusu zainteresowanej strony w rozumieniu art. 24 ust. 2 rozporządzenia 2015/1589 (¹), strona skarżąca podnieśli pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczy interesu strony skarżącej we wszczęciu postępowania w niniejszej sprawie. Strona skarżąca podnosi, że Komisja nie uwzględniła faktu, iż pierwszy z podmiotów po stronie skarżącej jest członkiem („socio”) Futbol Club Barcelona („FC Barcelona”) i że z tego tytułu jest uprawniony do złożenia skargi w sprawie jakoby bezprawnie przyznanej pomocy.

2. Zarzut drugi, dotyczy wszczęcia postępowania na podstawie art. 116 TFUE. Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że w niniejszej sprawie istnieje różnica między przepisami państw członkowskich, która narusza warunki konkurencji na rynku wewnętrznym. Zdaniem skarżących okoliczność, że hiszpańska liga zawodowej piłki nożnej, w odróżnieniu od francuskiej ligi zawodowej piłki nożnej, wymaga przestrzegania stosunku wynagrodzeń do kwalifikowanego dochodu w wysokości 70 %, stanowi tego rodzaju różnicę, która w praktyce stawia FC Barcelonę w niekorzystnej sytuacji.
3. Zarzut trzeci, dotyczy art. 13 rozporządzenia 2015/1589. W tym zarzucie strona skarżąca podnosi, że należy nakazać Francji wstrzymanie pomocy i środków mogących stanowić bezprawną i niezgłoszoną pomoc państwa na rzecz zawodowych klubów piłkarskich działających na jej terytorium.
4. Zarzut czwarty, dotyczy kryteriów przyjętych przez Komisję Europejską i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w celu zdefiniowania pomocy państwa oraz możliwości zastosowania art. 108 TFUE w niniejszej sprawie.
5. Zarzut piąty, dotyczy pilnego charakteru sytuacji, która uzasadnia złożenie przez stronę skarżącą wniosku o zastosowanie postępowania w trybie przyspieszonym i wniosku w przedmiocie środków tymczasowych.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2021 r. – Vivostore / EUIPO – Linda (VIVO LIFE)

(Sprawa T-540/21)

(2021/C 431/58)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vivostore Ltd (Winscombe, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokat T. Urek)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Linda AG (Kolonia, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona wnosząca odwołanie do Izby Odwoławczej

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy VIVO LIFE – zgłoszenie nr 18 049 468

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lipca 2021 r. w sprawie R 1587/2020-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności lub zmiana zaskarżonej decyzji, a także potwierdzenie decyzji Wydziału Sprzeciwów EUIPO w sprawie B 3 090 390 z dnia 16 lipca 2020 r.;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

**Skarga wniesiona w dniu 2 września 2021 r. – Tinnus Enterprises / EUIPO – Mystic Products
(Urządzenia do przesyłu cieczy)**

(Sprawa T-545/21)

(2021/C 431/59)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat T. Wuttke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 1 431 829-0004

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 czerwca 2021 r. w sprawie R 1011/2018-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez:
  - uwzględnienie odwołania strony skarżącej;
  - oddalenie w całości złożonego przez wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru wniosku ICD 10 296 mającego na celu unieważnienie prawa do zakwestionowanego wzoru;
  - obciążenie wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą i Wydziałem Unieważnień.
- obciążenie wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasad określonych w wyroku z dnia 24 marca 2021 r., Lego/EUIPO Delta Sport Handelskontor (Klocek stanowiący część zestawu konstrukcyjnego) (T-515/19, niepublikowany, EU:T:2021:155);
- Naruszenie zasad określonych w wyroku z dnia 8 marca 2018 r., DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172);
- Naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;
- Błędna interpretacja zgłoszenia patentowego EP 3 005 948 A2 i złożonego przez skarżącą zbiorowego zgłoszenia wzorów nr 1 431 829-0001-0010.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2021 r. – Kalypso Media Group / EUIPO (COMMANDOS)

(Sprawa T-550/21)

(2021/C 431/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kalypso Media Group GmbH (Worms, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Boddien)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „COMMANDOS” – zgłoszenie nr 18 062 634

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lipca 2021 r. w sprawie R 1864/2020-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2021 r. – Worldwide Brands / EUIPO – Guangyu Wan (CAMEL)

(Sprawa T-552/21)

(2021/C 431/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Worldwide Brands, Inc. Zweigniederlassung Deutschland (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Ahijón Lana i J. Gracia Alberó)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Eric Guangyu Wan (Vancouver, Kolumbia Brytyjska, Kanada)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Camel” – unijny znak towarowy nr 1 015 593

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 lipca 2021 r. w sprawie R 1548/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uwzględniono w niej odwołanie drugiej strony w postępowaniu odwoławczym oraz oddalono wnioski o unieważnienie prawa do znaku dla „koszul”;
- obciążenie EUIPO kosztami niniejszego postępowania, jak również kosztami postępowania przed Wydziałem ds. Unieważnień i Pierwszą Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w związku z art. 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 w związku z art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

**Skarga wniesiona w dniu 6 września 2021 r. – Tinnus Enterprises / EUIPO – Mystic Products
(Urządzenia do przesyłu cieczy)****(Sprawa T-555/21)**

(2021/C 431/62)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Tinnus Enterprises LLC (Plano, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat T. Wuttke)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Hiszpania)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego wzoru:* Strona skarżąca*Sporny wzór:* Wzór wspólnotowy nr 1 431 829-0003*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 czerwca 2021 r. w sprawie R 1007/2018-3**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez:
  - uwzględnienie odwołania strony skarżącej;
  - oddalenie w całości złożonego przez wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru wniosku ICD 10 300 mającego na celu unieważnienie prawa do zakwestionowanego wzoru;
  - obciążenie wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą i Wydziałem Unieważnień.
- obciążenie wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasad określonych w wyroku z dnia 24 marca 2021 r., Lego/EUIPO Delta Sport Handelskontor (Klocek stanowiący część zestawu konstrukcyjnego) (T-515/19, niepublikowany, EU:T:2021:155);
- Naruszenie zasad określonych w wyroku z dnia 8 marca 2018 r., DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172);
- Naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;

- Błędna interpretacja zgłoszenia patentowego EP 3 005 948 A2 i złożonego przez skarżącą zbiorowego zgłoszenia wzorów nr 1 431 829–0001–0010.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2021 r. – HSBC Holdings i in. / Komisja

(Sprawa T-561/21)

(2021/C 431/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HSBC Holdings plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo), HSBC Bank plc (Londyn), HSBC Continental Europe (Paryż, Francja) (przedstawiciele: M. Demetriou i D. Bailey, Barristers, M. Simpson, Solicitor, C. Angeli, M. Giner Asins i C. Chevrete, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji C(2021) 4600 final z dnia 28 czerwca 2021 r., doręczonej w dniu 29 czerwca 2021 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”), zmieniającej decyzję Komisji C(2016) 8530 final z dnia 7 grudnia 2016 r. (zwaną dalej „decyzją z 2016 r.”) [AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives (EIRD)] oraz art. 2 lit. b) decyzji z 2016 r.;
- tytułem żądania ewentualnego, znaczne obniżenie grzywny nałożonej na skarżące do kwoty, którą Sąd uzna za właściwą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżące lub, ewentualnie, odpowiednią częścią kosztów poniesionych przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżoną decyzją wydano po upływie dziesięcioletniego terminu przedawnienia, który biegł od zakończenia naruszenia w dniu 27 marca 2007 r. Uprawnienie pozwanej do ponownego nałożenia grzywny na skarżące uległo zatem przedawnieniu.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana naruszyła prawo lub popełniła błąd w ocenie, obliczając wartość sprzedaży skarżących na podstawie zaktualizowanych wpływów gotówkowych. Skarżące twierdzą, że zaktualizowane wpływy gotówkowe są arbitralnym i niewłaściwym miernikiem wartości sprzedaży w sektorze instrumentów pochodnych stopy procentowej nominowanych w euro. W szczególności zaktualizowane wpływy gotówkowe nie odzwierciedlają ani gospodarczego znaczenia naruszenia, ani stopnia przyczynienia się HSBC do tego naruszenia.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że pozwana popełniła błąd w ocenie lub przedstawiła niewystarczające uzasadnienie w odniesieniu do wysokości współczynnika obniżającego, który zastosowała celem obliczenia zaktualizowanych wpływów gotówkowych skarżących.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że pozwana błędnie oceniła wagę naruszenia popełnionego przez skarżące oraz możliwość zastosowania kwoty dodatkowej i jej wysokość.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że grzywna nałożona na skarżące jest nieproporcjonalnie wysoka. Skarżące twierdzą w szczególności, że pozwana błędnie oceniła okoliczności łagodzące związane z naruszeniem popełnionym przez skarżące. Skarżące podnoszą ponadto, że pozwana nie uwzględniła w wystarczającym stopniu okoliczności, iż udział skarżących w jednolitym i ciągłym naruszeniu był zarówno mniejszy, jak i mniej poważny niż ten stwierdzony w decyzji z 2016 r., jak Sąd orzekł w sprawie T-105/17, HSBC/Komisja ⁽¹⁾. W związku z tym skarżące wnoszą do Sądu o ustalenie znacznie niższej grzywny, która sprawiedliwie odzwierciedlałaby to, co skarżące zrobiły.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 24 września 2019 r., HSBC Holdings i in./Komisja, T-105/17, EU:T:2019:675.

Skarga wniesiona w dniu 10 września 2021 r. – Harbaoui / EUIPO – Google (GC GOOGLE CAR)**(Sprawa T-568/21)**

(2021/C 431/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zoubier Harbaoui (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat R. Ciullo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Google LLC (Mountain View, Kalifornia, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy GC GOOGLE CAR – zgłoszenie nr 18 007 095

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 czerwca 2021 r. w sprawie R 902/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i Google LLC kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 10 września 2021 r. – Harbaoui / EUIPO – Google (GOOGLE CAR)**(Sprawa T-569/21)**

(2021/C 431/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zoubier Harbaoui (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat R. Ciullo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Google LLC (Mountain View, Kalifornia, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy GOOGLE CAR – zgłoszenie nr 17 978 453

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 czerwca 2021 r. w sprawie R 904/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i Google LLC kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2021 r. – Brand Energy Holdings / EUIPO (RAPIDGUARD)

(Sprawa T-573/21)

(2021/C 431/66)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Brand Energy Holdings BV (Vlaardingen, Niemalandy) (przedstawiciele: adwokaci A. Hönninger i F. Dechent)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy RAPIDGUARD – zgłoszenie nr 18 156 550

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie R 294/2021-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 42 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 lit. b), art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 42 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 lit. c), art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2021 r. – SMCK Hair Care Products / EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Sprawa T-670/20) ⁽¹⁾

(2021/C 431/67)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 18.1.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 27 sierpnia 2021 r. – PJ/ EIT**(Sprawa T-12/21)** ⁽¹⁾

(2021/C 431/68)

Język postępowania: francuski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 8.3.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 27 sierpnia 2021 r. – PJ/ EIT**(Sprawa T-335/21)** ⁽¹⁾

(2021/C 431/69)

Język postępowania: francuski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 2.8.2021.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL